

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Број:18 К.бр.1967/10
Дана 02.07.2012. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ у већу састављеном од судије Вере Вукотић као председник већа и судија поротника Цвијо Дурана и Наташе Ђирице као чланова већа, са записничарем Јеленом Марковић Арсић, у кривичном поступку против **окр.ПРВОСЛАВА ДАВИНИЋА И ДР.**, због кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, по оптужници ОЈТ-а у Београду Војно одељење Кт.вп.бр.2231/05 од 02.07.2007. године, која је због измене Кривичног закона од стране ВЈТ-а у Београду Кт.вп.бр. 2231/05 од 25.11.2011. године измењена у оптужни предлог, након одржаног главног и јавног претреса дана 02.07.2012.године, а у смислу одредбе члана 445 став 1 ЗКП-а у одсутности уредно позваног заменика ВЈТ-а а присуству окр.Давинић Првослава са браниоцима адв.Драганом Пашићем и адв. Александром Ђурчићем, окр.Милуна Кокановића са браниоцима адв. Милорадом Вукосавом и адв.Александром Лукачевићем и окр. Јовице Вучковића са браниоцем адв. Ђорђеом Дозетом, донео је и дана 05.07.2012. године јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

Окр.ПРВОСЛАВ ДАВИНИЋ [REDACTED]

[REDACTED]

Окр.МИЛУН КОКАНОВИЋ

[REDACTED]

Окр.ЈОВИЦА ВУЧКОВИЋ

[REDACTED]

На основу одредбе члана 355 тачка 2 ЗКП-а

ОСЛОБАЂАЈУ СЕ ОД ОПТУЖБЕ

Да су:

Окр.ПРВОСЛАВ ДАВИНИЋ као министар одбране ДЗ СЦГ, у стању урачунљивости, свестан свог дела и желећи његово извршење, те свестан забрањености дела, искоришћавањем свог службеног положаја, [REDACTED] власнику предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина, прибавио корист у виду добијања посла снабдевања В СЦГ војном опремом, који није у интересу ДЗ СЦГ, тако што је без икакве консултације и обавештавања начелника Генералштаба В СЦГ, који за тај посао уопште није знао, након припрема које су почев од 12.08.2005. године по његовом наређењу спроведене у МО, иако за то није било ни основних услова-јер за набавку војне опреме није постојао ваљан захтев тактичког носиоца ГШ В СЦГ, набавка је по количини и вредности била у изразитом нескладу са потребама Војске и финансијским могућностима државе, за набавку нису постојала одобрена средства, нити је за њу претходно спроведен поступак прописан Уредбом о покретним стварима за посебне намене-Милуну Кокановићу начелнику Сектора за материјалне ресурсе МО, наредио да њему потчињена Управа за снабдевање МО са [REDACTED] закључи два уговора о куповини заштитне балистичке опреме за 2006. и 2007. годину, на основу чега је заменик начелника Управе за снабдевање пуковник [REDACTED] по наређењу Милуна Кокановића 25.08.2005. године са [REDACTED] потписао уговор бр. 1026-25-202-05 на износ од 90.155.000,00 еура, што у динарској противвредности износи 7.645.173.891 динара и уговор бр. 1027-25-203-05 на износ од 85.837.000,00 еура што у динарској противвредности износи 7.279.033.124,00 динара.

-чиме би извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ.

Окр. Милун Кокановић, као службено лице – начелник Сектора за материјалне ресурсе МО, у стању урачунљивости, свестан свог дела и желећи његово извршење, те свестан забрањености дела искоришћавањем свог службеног положаја и невршењем своје службене дужности, [REDACTED] власнику предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина, прибавио корист у виду омогућавања добијања посла снабдевања В СЦГ војном опремом, који није у интересу ДЗ СЦГ, тако што је у поступку поверљиве набавке војне опреме свестан да за њу нема основних услова – јер набавку није постојао захтев тактичког носиоца ГШ В СЦГ, набавка је по количини и вредности била у изразитом нескладу са потребама војске, за набавку нису постојала одобрена средства, нити је за њу претходно спроведен поступак прописан Уредбом о покретним стварима за посебне намене без икаквог противљења и упозоравања министра одбране Давинића на нерагуларност, недостатак услова и нерационалност читавог посла, приступио уговорању те набавке, тако што је 24.08.2005. године по Давинићевом наређењу да њему потчињени начелник Управе за снабдевање са [REDACTED] потпише два уговора о куповини заштитне балистиче опреме за 2006. и 2007. годину, тако наређење издао заменику начелника Управе за снабдевање [REDACTED], па је овај 25.08.2005. године са [REDACTED] потписао наведене уговоре бр. 1026-25-202-05 и 1027-25-203-05.

-чиме би извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ.

Окр. Јовица Вучковић, као службено лице – заменик начелника Управе за развој Генералштаба В СЦГ (Г-5), у стању урачунљивости, свестан свог дела и желећи његово извршење, те свестан забрањености дела искоришћавањем свог службеног положаја, прекоречењем граница свог службеног овлашћења и невршењем своје службене дужности, [REDACTED] власнику предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина, прибавио корист у виду омогућавања добијања посла снабдевања В СЦГ војном опремом који није у интересу ДЗ СЦГ, тако што је у поступку поверљиве набавке војне опреме, на усмени захтев пуковника [REDACTED] из Управе за снабдевање МО, да му достави податке о приоритетним потребама В СЦГ, за средствима из програма предузећа "Производња Миле Драгић", ради куповине до 80.000.000,00 еура, без претходног обавештања о том захтеву претпостављених старешина-начелника Управе за развој ГШ В СЦГ (Г-5) и начелника ГШ В СЦГ – без консултовања са њима о стварним потребама Војске и садржини будуће наруџбе, те без њиховог знања и одобрења, у три наврата 15., 16., и

19.08.2005. године непосредно, а не преко кабинета начелника ГШ како је био дужан, Управи за снабдевање МО доставио податке о наводним приоритетним потребама В СЦГ у опреми и реферату за набавку појединих средстава заштитне балистиче опреме, на основу чега је МО са предузећем "Производња Миле Драгић" 25.08.2005. године закључило уговоре бр. 1026-25-202-05 и бр. 1027-25-203-05,

-чиме би извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ.

На основу одредбе члана 197 став 1 ЗКП-а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава овога суда.

Образложење

Оптужницом ОЈТ-а у Београду-Војног одељења Кт.вп.бр.2231/05 од 02.07.2007. године, која је због измене Кривичног закона од стране ВЈТ-а у Београду Кт.вп.бр. 2231/05 од 25.11.2011. године измењена у оптужни предлог стављено је на терет окр. Првославу Давинићу, окр. Милуну Кокановићу и окр. Јовици Вучковићу извршење по једног кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ.

Суд је одржао главни претрес дана 02.07.2012. године а у смислу одредбе члана 445 став 1 ЗКП-а у одсутности уредно позваног заменика ВЈТ-а у Београду.

Окр.Првослав Давинић износићи своју одбрану у истражном поступку као и на главном претресу је у целости негирао наводе оптужног акта, наводећи да је он правно збуњујући, неоснован са произвољним констатацијама. Цео процес је почео као афера столећа и покренута од неких људи, а касније је ово преузело тужилаштво а у медијима окривљени наводи да су он и остали саокривљени приказани као криминалци који покушавају да оштете буџет Србије за 300.000.000,00 евра и тај износ и данас се спомиње иако се из оптужнице види да се не ради о таквим износима. Наведено је да су надували цене коштања опреме од нормалних цена, међутим како тужилаштво током истраге није имало доказе за ово оно је одустало од оптужби. Навео је да ће оптужницу оповргнути на основу материјалних доказа и правних аргумената и да он на суђењу брани свој беспрекорни професионални углед као и углед МО и људи који су радили у том министарству. Пре свега указао је на нелогичности у оптужници. Тужилац наводи да је он прибавио корист, односно омогућио предузећу "Производња Миле Драгић" али не објашњава зашто и како је то учинио. Окривљени

наводи да је господина [REDACTED] видео три пута у животу, два пута пре закључивања ових уговора, а једном после закључивања. Производња [REDACTED] је дугогодишњи снабдевач војске а у неким случајевима и ексклузивни снабдевач и пре закључења ових уговора и након тога она и даље снабдева војску са опремом. У време доношења ових уговора Производња "Миле Драгић" снабдева и полицију са истом опремом. У оптужном акту је наведено да ови уговори нису у интересу ДЗ СЦГ али се не види које извршио анализу и које утврдио да ови уговори нису у интересу државне заједнице.

Са друге стране несумњиво је да је постојала одлука Савета министара, највишег извршног органа ДЗ СЦГ који је 08.08.2005. године донела план опремања војске за период од 2006. до 2010. године у вредности од 1,1 милијарду долара, а затим је донела и други план опремања од 22.08.2005. године, за опремање војске за период од 2006. до 2010. године на које се и односе наводи оптужног акта. Поставља се питање правне одрживости става да одлука Савета министара није у интересу државе и да није легитимна имајући у виду да се ради о највишем извршном органу ДЗ. Постоје две могућности, или одлука Савета министара није била у интересу ДЗ па је као таква спроведена у ком случају се довела у питање одговорност Савета министара или је Савет министара донео легитимну одлуку, али је примена ове одлуке супротна интересима држава чланица па би то требало видети како је то могуће. Окривљени наводи да је био члан Савета министара и Савет министара је имао легитимност да доноси овакве одлуке а он је био дужан да исте спроводи.

Постојала је оправданост за набавку ове опреме, постоји низ писмених доказа, како у органима ДЗ тако и органима државе Србије а такође и у војним структурама, о томе се разговарало на свим нивоима, те ови уговори нису закључени у кратком временском периоду од стране ужег круга људи, већ је у вези тога био упознат како војни тако и цивилни врх државе, као и сви остали органи.

Окривљени је навео да жели да изнесе своју одбрану у три аспекта и то правном, политичком и образовном, а имајући у виду да је ово суђење високог профила и да постоји велика заинтересованост медија.

Окривљени наводи да би прво кренуо од правног аспекта и поменуо би одлуку Савета министара од 22.08.2005. године у којој одлуци Савета министара стоји од кога ће се набавити војна опрема, количина, период, а док је питање цене остало отворено, а из средстава која ће се прибавити продајом непокретности и да овим средствима може да располаже Министар одбране преко Фонда за реформу војске. Окривљени је објаснио да се ниједна одлука Савета министара не може да изнесе Савету министара на одлучивање пре

него што прође надлежне службе, то јест Секретаријат за законодавство и правне послове. Тек када ови Секретаријати дају своје мишљење то достављају председнику савета и затим се о томе одлучују. У случају да предлог одлуке није прошао ова стручна тела, он би се враћао назад ресорном министарству које је поднело предлог на дораду.

Да је Савет министара имао легалитет да одлучује проистиче из одредбе члана 14 Закона о Савету министара који наводи да СМ може да доноси Уредбе, одлуке и решења у циљу извршења закона и других аката Скупштине СЦГ. Како је Скупштина СЦГ 18.11.2004. године донела стратегију одбране заједнице СЦГ у којој је у глави шест констатовала да је фонд за реформу одбране извор за финансирање војних потреба, те је на основу ове одлуке СМ могао да донесе напред наведене одлуке јер би се финансирање набавке вршило искључиво из фонда. СМ је имао несумњива овлашћења из Уставне повеље ДЗ. Савет министара је имао посебна овлашћења које је добио од Владе Србије 16.12.2004. године, која му је даје дупли легитимитет. Окривљени наводи да би већ ова правна анализа указала на то да би оптужни акт могао бити одбачен имајући у виду да је савет министара донео одлуку, да је он посебно од секретара СМ у два писма обавештен да је оваква одлука донета и да се треба приступити њеној реализацији. Окривљени се пита шта је требао да уради када је добио оваква обавештења да ли да одбије да поступи по налогу Савета министара или да изврши своју обавезу.

У политичком аспекту постоје два контекста. Снажан политички удар на ДЗ и на легитимитет њеног највишег органа то јест Савета министара, а други удар на будући статус ДЗ. Изношењем навода да је оштећен буџет Србије у вредности од 300.000.000,00 евра извршен је и удар на председника СМ и председника Врховног савета одбране господина [REDACTED]. Тражено је хапшење и господина Маровића и окривљеног али је Влада Србије одбила овакав захтев тужилаштва. Да је постојао било какав основ у сваком случају Влада Србије не би одбила овакав захтев и дала би сагласност да се покрене поступак за укидање имунитета. На овај начин доведен је у процес до убрзаног распада заједнице. Ово је био удар и на војни систем и на систем безбедности. Окривљени наводи да су више пута тражили да се војска нормално снабдева, да се прибаве неопходна средстава и опрема и да се опремљеност војске подигне на виши ниво у складу са предвиђањима безбедносне ситуације. Да су били у праву произилази из изјава МО да је потребно да се повећа број војника на 30000 због ситуације у окружењу и покушаја отцепљења Косова а након тога је и начелник Генералштаба изјавио да ако постоји политичка воља да војска може да заузме КиМ.

Други аспект је однос између ДЗ, односно МО и Министарства финансија који током целог мандата окривљеног нису били добри.

Министарство одбране и Министарство финансија је дала иста политичка странака па је због тога још чудније што ти односи нису били добри. У редовном буџету није било довољно средстава за редовне активности. Министарство финансија је расправљало о свим осталим министарствима и њиховим потребама осим са Министарством одбране коме су достављена само саопштења о смањењу буџета, тако да је у првој години буџет смањен за 2,5 милијарди, у другој за 5,5 милијарди динара што је довело до тешке ситуације у војсци. Да би се пронашло решење на нивоу ДЗ оформљен је Фонд за реформу војске и то јуна 2004. године и у тај фонд су требала да улазе средстава од продаје непокретности а Влада Србије је у децембру 2004. године дала сагласност да Савет министара и министар одбране располажу овако оствареним приходима.

У вези са финансирањем војске окривљени је навео две линије дешавања. Као прво на потребе војске у опреми и наоружању скренуо је пажњу Министру финансија у писму од 18.04.2005. године број Пов.бр. 591-4 у коме му је дао детаљна обавештања о текућим плановима и потребама за опремање и молио за његову сагласност да се те потребе задовоље из фонда као и да овај документ достави Влади Србије на сагласност. Утврђено је да тај његов допис никада није достављен Влади Србије нити је на њега добио одговор. У међувремену је дошло до додатних проблема јер је због умањења војног буџета морало да дође до отпуштања 7000 људи из система одбране што је изазвало безбедоносне проблеме које су навели ВСО да одржи хитну седницу средином маја и том приликом вођени су разговори не само о финансијској ситуацији него и о набавци одређено наоружања и војне опреме.

Као резултат тог састанка председник [REDACTED] је преузео обавезу да ово питање изнесе на састанку државног врха Србије и тај састанак је одржан 13.06.2006. године у седишту председника Србије на њему су били председник Владе Србије др [REDACTED] потпредседник [REDACTED] министар финансија [REDACTED] и председник координационог центра за Косово [REDACTED] окривљени [REDACTED] као и један број стручних сарадника.

Окривљени наводи да је на састанку указао на финансијске проблеме и конкретне потребе војске а у завршној речи председник [REDACTED] је рекао да се не може ништа побољшати у погледу редовног буџета али је неопходно да се побољша ефикасност рада фонда и да се деблокирају сви захтеви који су достављени фонду за продају имовине. Такође је речено да је за одлучивање о потребама војске надлежан Савет министара ДЗ.

У систему одбране након овог састанка окривљени је обавестио свој колегијум и добио подршку да се поспешу Фонд брзом продајом вишкова

војне имовине и да се приступи коначном усаглашавању свеобухватних планова набавки наоружања и војне опреме. О томе је већ расправљано и раније дана 17.01.2005. године када је постало јасно да је Влада Сбије дала сагласност да се Фонд користи за те сврхе. У писму секретара министарства свим секторима министарства и Генералштабу тражено је да се доставе сектору за материјалне ресурсе предвиђања њихових потреба. Генералштаб је својим дописом од 24.01.2005. године изразио те своје потребе у вредности од 2,5 милијарди долара. Овај допис садржи финансијске показатеље, док су конкретне потребе НВО укључујући и ову опрему и друг опрему коју производи "ПМД" остали у ГШ у надлежним службама где се и сада могу наћи. У мају месецу окривљени наводи да су добили додатне индикације да фонд може обезбедити потребна средства па је он сазвао састанак проширеног колегијума који је одржан у Карађорђеву 06.05.2005. године. На том састанку поред других чланова учествовао је начелник ГШ и дискутовало се о укупним потребама за НВО и том приликом начелник ГШ је указао на потребе за неким производима, не овим о којима је овде реч из ПМД. Други састанак, такође проширени колегијум одржан је у Добановцима јуна месеца. О састанку у Карађорђеву постоји службена белешка. У Добановцима су разматране разноврсне потребе НВО али и конкретне потребе о заштитној опреми о чему је говорио НГШ, инсистирајући на приоритетној опреми за потребе трупа у КЗБ и на југу Србије. Састанку је присуствовало око 20 људи. У јулу месецу окривљени наводи да је у разговорима са генералним секретаром НАТО-а успео да добије њихову сагласност да се један од редовних састанака између КФОР-а и представника Министарства одбране и војске одржи у Приштини. На тај састанак је летео хеликоптером заједно са начелником ГШ. Приликом повратка задржали су се у војној бази у Рашкој где су разговарали о безбедносној ситуацији на КиМ, и о свему што им предстоји, у контексту онога што су знали да ће доћи а то је проглашење независности КиМ. Начелник ГШ је говорио о потреби набавке заштитне опреме за трупа у КЗБ и на југу Србије.

Окривљени наводи да је крајем јула добио прве резултате рада те да му је достављен План приоритетног опремања 2005. до 2006. године, План опремања за период 2006 до 2010. година и План развоја модернизације и опремања 2006 до 2010. година. Планови набавке личне и заштитне опреме нису још били готови, на томе се радило о чему су га обавештавали сарадници. Окривљени је поменуо допис помоћника заменика НГШ за копнену војску који је упутио Управи за развој ГШ 12.06.2005. године где се каже: На основу усменог наређења са колегијума НГШ достављамо вам преглед најзначајних средстава опремања јединица копнене војске која се производи у ПМД. Наводи шлем војнички М-77, сви прслуци борбени балистички М-99, пешадија, комплет за маскирање мали, инжињерија комплет за маскирање велики-инжињерија. У допису начелника Управе за

развој Г-5 који је упитио Управи за снабдевање 18.06. каже се да је на основу извршених анализа а у циљу дефинисања приоритетних потреба да нема резерви опреме и да је за несметано функционисање потребно приоритетно набавити средстава за припаднике 2500 који се налазе у КЗБ и јединице за мировну операцију. Окривљени наводи да је ове планове упутио министру финансија Динкићу, да му је он рекао да он није надлежан за то, што је окривљени знао, па је потом планове упутио Савету министара који их је усвојио 08.08.2005. године. На колегијуму 12.08.2005. године обавестио је своје сараднике а присуствовао је начелник ГШ да је потребно да се овај процес доврши подношењем плана набавке преосталих потреба посебно заштитне опреме и на основу овог његовог налога од 12.08. стручне службе су припремиле план опремања по моделу "војник за 21 век" који је Савет министара одобрио Одлуком од 22.08.2005. године. Окривљени наводи да је добио писмо од Савета министара да га проследи надлежној служби на реализацију а то је била Управа за снабдевање. У управи се обављају све потребе радње за закључење уговора и то је техничко питање с тим што окривљени наводи да је он определио и да о томе постоји писмени доказ да се та одлука Савета министара не спроводи за читав период већ само за две године јер је то било у складу са реално планираним приливом финансијских средстава. Окривљени наводи да је дао налог да се потпише споразум који би претходно закључењу ова два уговора али је тек касније сазнао из штампе да овај споразум није потписан и да нити споразум нити уговори који су закључени између Министарства одбране и Производња Миле Драгић нису имали потребе да дођу код њега на одобрење као ни уговори.

Што се тиче времена за које су ови уговори склопљени треба имати у виду два аспекта. Један је припремна фаза а други је техничко извршење тих уговора. Припремна фаза је трајала негде од јануара 2005. године све до 08 августа исте године када се расправљано о потребама војске у разговорима који су вођени у војсци и у политичким структурама. 08.08.2005. године конкретизовано је шта је војсци потребно а 22.08.2005. године донета је одлука шта конкретно да се набави, затим је само технички ово конкретизовано, па за то није било потребно много времена. Што се тиче потписивања самог уговора није било потребно да се чека на Кокановића и [REDACTED] јер је [REDACTED] и раније потписивао уговоре, имао је право на то, и једни је био надлежан. У односу на питање у вези журбе заменика ВЈТ-а окривљени је изјавио да није постојала никаква журба а да је тактички носилац дао налог да се посао изврши оним темпом којим је он сматрао да се те потребе дефинишу. По правилима војске говори се само који је сектор, односно управа надлежна за потписивање уговора, а не прецизира се износ и Управа за снабдевање је била надлежна за склапање свих уговора између Министарства одбране и добављача.

Што се тиче финансијских средстава фонда, он је имао једну одређену количину средстава која је уплаћивана на рачун фонда и то од стране Републике Црне Горе у износу од 12.000.000.000,00 долара а за продају непокретности на њеној територији које су припадале војсци. Такође је било договора да се одблокира давање одобрења од стране Министарства финансија за продају непокретности на територији Републике Србије и како је постојала сагласност Владе Србије и председника државе то је у пројекцији Министарства одбране имајући у виду непокретности које су се тада налазиле у фази продаје Министарства одбране планирало да ће остварити добит која ће моћи да покрије ове уговоре, односно да реално обезбеди средстава. О томе су били обавештени сви чланови Савета министара који су имали уз предлог који је послат од страна Министарства одбране и спецификацију како опреме која се тражи тако и орјентационе цене, а пре доношења њихове одлуке са тим су били упознати. Процена је била да је непокретна имовина војске која је вишак вредности од 4.000.000.000,00 евра и процењено је да се ова два уговора могу исплатити из ове имовине а такође се из ове имовине могу закључити нови уговори са другим добављачима, а све уз сагласност Министарства финансија које је преузело обавезу да пружи помоћ на начин што ће убрзати давање сагласности.

Окривљени је нагласио да је начелник Генералштаба у односу на министра у подређеном положају и да он нема потребе да "рапортира Начелнику ГШ о својим поступцима". Исти је знао да је поступак набавке у току и он је о томе био обавештен у разговорима 12.08.2005. године тако и касније. Службе генерала Паскаша су доставиле захтев у вези потреба војске, ради се о начелницима који су му били подређени.

Што се тиче плана за опремање војске СЦГ од 2005. године до 2010. године Министарство одбране је тај план доставило а одлука од 22.08.2005. године је делимична реализација овог плана који је усвојен 05.08.2005. године а са једне страна и допуна.

И пре њега претходни министар је доносио одлуку да се закључи уговор са "ПМД" а такође и министар који је дошао после њега донео одлуку о закључењу уговора и они су и касније закључени. Цене су више од орјентационих цена које су наведене у потписаним уговорима од 22.08.2005. године. Одлука Савета министара од 22.08.2005. године је донета једногласно и били су присутни и представници Србије и Црне Горе, односно ову одлуку су подржали и представници Србије и представници Црне Горе. Врховни савет одбране је такође подржао одлуку о набавци опреме а њега су сачињавала три члана, председник је био [REDACTED], [REDACTED] као председник Србије и [REDACTED] као председник Црне Горе а њима су присуствовали министар одбране као и његов заменик и начелник Генералштаба. Окривљени је навео да је његова обавеза после доношења

одлуке Савета министара била да ту одлуку спроведе. Ова одлука је упућена Управи за снабдевање на даљу реализацију и окривљени наводи да је у више разговора са ██████████ разговарао у вези реализације ове одлуке. Од почетка августа до 22.08.2005. године Милун Кокановић није учествовао у овом послу јер није ни физички био присутан у Београду. Стратегиски преглед обране је био организацијско формациска структура будућег изгледа војске у то време Србије и Црне Горе као услов за улазак у Партнерство за мир, он се и данас примењује иако није формално усвојен и променио је назив у Стратегијски преглед обране Србије. Набавке које се помињу у ова два уговора су у складу са овим планом. До децембра 2004. године Генералштаб је био самостална и независна институција у систему одбране, он је био подчињен само врховном комаданту и био у рангу министра одбране, односно касније Врховног савета одбране. Када је дошло до одцепљења република и смањена је величина земље, промењена је улога Генералштаба али статус начелника Генералштаба није измењен све док нису дошли захтеви за стављање војске под цивилну контролу. Из тих разлога је дошло и до промене па је начелник Генералштаба био потчињен министру одбране, а Генералштаб је постао саставни део Министарства одбране у рангу других сектора, односно постао је организациона јединица МО. Предлоге које био давао начелник ГШ прослеђивани су министру одбране који је могао да их проследи ВСО или да их не проследи и више није имао право да доставља своје предлоге вишим органима. Не постоји забрана директне комуникације између управа оне су дужне да између себе комуницирају. Документ односно појам "Војник 21 века" потиче од Генералштаба, од његова савета за опрему и наоружање.

Окривљени Милун Кокановић износићи своју одбрану и у претходном поступку и на главном претресу је навео да наводи оптужног акта нису тачни и да није извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја за које га терети јавна тужба а што је и поновио неколико пута у току истраге. Једино је тачно да је у време када му се ставља на терет извршење кривичног дела био на месту помоћника министара одбране за материјалне ресурсе и уједно начелник сектора за материјалне ресурсе. У периоду од 04.08. до 22.08.2005. године био је на годишњем одмору, на рехабилитацији у Мељинама и то на интензивном лечењу о чему је суду доставио медицинску документацију. О томе је обавестио пре него што је отишао на одмор министра одбране Давинића а своје дужности је пренео на пуковника ██████████ који је био његов заменик.

Његово прво сазнање у вези са набавком опреме је било 19.08.2005. године када му се јавио пуковник ██████████ путем мобилног телефона и обавестио га да постоји наредба министра одбране да се припреми елаборат који би садржао нацрт уговора са предузећем "Миле Драгић" да се припреми одлука министра одбране као и споразум о пословно техничкој сарадњи

између ДЗ СЦГ и предузећа "Миле Драгић". Како је у то време био на лечењу и на одмору питао је ко ће потписати пропратни акт па је рекао [REDACTED] да он као његов заменик исти потпише а Ђедовић га је обавестио да се ради о набавци од 80.000.000.000,00 евра за наредних пет година.

Имајући у виду да колико је њему било познато да министарство не располаже новчаним средствима у буџету, наредио је пуковнику [REDACTED] да се консултује са финансијским правним органима у његовом сектору, те да екипа компететних људи каже да ли је ово изводљиво и ако јесте да поступи у складу са наређењима. У том тренутку окривљени наводи да није знао за одлуку Савета министара. Дана 22.08.2005. године када је дошао на посао код њега су дошли пуковник [REDACTED] који је био начелник одељења за цене у Управи за снабдевање, а уједно је мењао и пуковника [REDACTED] начелника Управе за снабдевање који се налазио на годишњем одмору а такође је дошао пуковник [REDACTED] који је мењао [REDACTED] који је тог дана био на дежурствима. Окривљени наводи да није имао могућности да се детаљније упушта у посао јер су га ова два пуковника обавестила да иза овог стоји одлука Савета министара, председника ДЗ СЦГ и министра одбране. Када му је реферисао [REDACTED] разумео је да ових 10 људи који су радили на овим уговорима је уствари комисија која је радила на овом послу. Окривљени наводи да су за време његовог одсуства са посла донете све одлуке и документа и да су иста већ била сачињена и сва су била потписана од пуковника [REDACTED] и послата министру одбране. Са друге стране окривљени наводи да је знао за ту одлуку, а тврди да није у том погледу није могао ништа да учини. Министар одбране је на основу података са којима је располагао донео одлуку о набавци, одредио је носиоца посла пуковника [REDACTED] који је иначе за то време био и надлежан и комуницирао је са секретаром МО и са његовим замеником пуковником [REDACTED]. Окривљени наводи да се он за то време налазио на годишњем одмору, односно на лечењу, те није могао вршити службу и бесмислена је тврдња да је за време одсутности вршио или требао вршити своје службене дужности. Први контакт са министром одбране и секретаром [REDACTED] остварио је 24.08.2005. године и то на начин што га је тог дана позвала госпођа [REDACTED] и рекла да у 15:00 часова дође у кабинет министра одбране. Дошавши у кабинет затекао је пуковника [REDACTED] који је седео а секретар [REDACTED] му је рекао да одмах уђе код министра. Код министра су већ били генерал пуковник [REDACTED] и госпођа [REDACTED]. Генерал [REDACTED] је био помоћник министра одбране за обавештајно безбедносне послове, уједно начелник сектора. Када је ушао код министра водили су се неки разговори око смањења кадрова, око неких постављења на ВМА и слично. Након 10-так минута министар је рекао да уђе пуковник [REDACTED] на столу испред министра и госпође [REDACTED] стајала су документа о којима је било речи, дакле нацрт споразума о срадњи и нацрт уговора о набавци предузећа "Миле Драгић". На питање министра одбране [REDACTED] да

ли су уговори готови, [REDACTED] је потврдио одговорио, као потписник овог уговора о набавци стајало је име министра одбране Давинића нашта су се супроставили госпођа [REDACTED] и министар па је он рекао пуковнику [REDACTED] да припреми нацрт уговора о набавци за 2006 и 2007. годину и да је Управа за снабдевања та која је носилац посла. Дакле она потписује уговоре, односно начелник те управе у овом случају пуковник [REDACTED], што је било и логично имајући у виду "Одлуку о овлашћењима за располагање новчаним средствима, набавку покретних ствари и услуга и располагање покретним стварима на коришћењу у Министарству одбране и Војсци СЦГ" у тачки два те одлуке. Окривљени наводи да није био спреман за тај састанак и да је само питао министра одбране, јер је видео да се ради о великој вредности уговора одакле новчана средстава за такве набавке а министар је одговорио да је средставао обезбедио од продаје вишка наоружања и од продаје непокретности и да му је ту продају одобрила Влада РС. Када је рекао да се сачини уговор за 2006 и 2007. годину, а постоји одлука Савета министара да се изврши набавка за пет година, окривљени наводи да га је упитао, зашто само две године, ако је одлука државног врха да се набавка изврши за пет година, и министар му је одговорио да је извесно да ће обезбедити новчана средстава за те две године од продаје непокретности а за касније ће видети. Након изласка од министра окривљени наводи да је питао пуковника [REDACTED] да ли је спроведена потребна процедура и Андрић је рекао да је све урађено у складу са Уредбом о поверљивим набавкама и о свим осталим важећим прописима у Министарству одбране.

Окривљени је посебно нагласио да он није наредио пуковнику [REDACTED] да потпише предметне уговоре јер за то није било никакве потребе јер је [REDACTED] добро знао да је поменутом одлуком о овлашћењима за располагање новчаним средствима и набавкама начелник Управе за снабдевања једини надлежан за потписивање предметних уговора, дакле у овом случају пуковник [REDACTED] који је заступао пуковника [REDACTED] као начелника управе. Окривљени наводи да он није имао никакве потребе да издаје наређење пуковнику [REDACTED] када је он за то задужен а наређење му је непосредно издао министар одбране нашта исти имао право. У осталом окривљени је упутио суд на Правилник о унутрашњој организацији МО и систематизацији радних места где се јасно могу видети функције и задаци начелника сектора и начелника Управе за снабдевања. Окривљени посебно указује на два акта први је акт ИНТ.бр 1026-8 од 19.08.2005. године и акт ИНТ.бр.1026-13 од 24.08.2005. године у којима се пуковник [REDACTED] као потписник обраћа ДИПШ у којој каже "на основу усменог наређења министра одбране и Одлуке савета министара молим Вас да дате своје мишљење на нацрте уговора итд.", начелник сектора има управно надзорну функцију а начелник Управе за снабдевања има извршну функцију, дакле реализаторску.

Истог дана 24.08.2005. године негде око 17:00 часова окривљени наводи да је поново позван у кабинет министра одбране и да су се тамо већ налазили госпођа [REDACTED] и пуковник [REDACTED] који је донео измењене верзије уговора, дакле уговоре за 2006 и 2007. годину. Министар је тог тренутка инсистирао да се уговори потпишу истог дана па је окривљени отприлике рекао министру "па не гори ништа господине министре, зар не може то да се уради сутрадан" нашта је господин министар пристао. Кратко је објаснио да жели да се уговори што пре потпишу, јер је он већ обавестио председника ДЗ да су исти потписани. На истом састанку пуковник [REDACTED] је на питање окривљеног обавестио га да су цене у уговорима оријентационе и да су у складу са ценовником из 2005. године кога је сачинила Управа за снабдевања. Дана 25.08.2005. године у јутарњим сатима негде око 08:00 часова окривљени наводи да је био код [REDACTED] због неких других важних тема и у току састанка она је добила информацију да су предметни уговори потписани. Када се вратио у свој кабинет позвао га је пуковник [REDACTED] и рекао му да је министар потписао Одлуку о набавци војне опреме за 2006 и 2007. годину. Окривљени је рекао да је за време његове одсутности све по питању поверљиве набавке војне опреме већ урађено, носилац посла је била Управа за снабдевања, коју је представљао пуковник [REDACTED] са којим је господин министар успоставио директну комуникацију. По тадашњим организацијско – форамцијској шеми Управа за снабдевања била је посебна организациона јединица у оквиру сектора а начелник те управе био је у спорном периоду пуковник [REDACTED] и он је био наредбодавац за овај посао а не окривљени као помоћник министра одбране. За министра одбране поменута управа је имала својство извршиоца овог задатка. За разлику од начелника Управе за снабдевања, помоћник министра одбране за материјалне ресурсе није имао никаквих наредбодавних права. Окривљени наводи да је био претпостављени пуковнику [REDACTED], а за време његовог одсуства пуковнику [REDACTED] који га је замењивао. Окривљени је навео да набавке могу да трају дуже или краће, да је ова набавка била од Савета министара и испоставило се да су количине које се појављују у уговорима у бројку тачне са количинама које су наведене у стратегијском прегледу одбране а он обухвата набавку од 2006 до 2010. године. Окривљени наводи да ни на који начин није могао да спречи да се овај уговор не потпише, могао је да изрази неслагање. Процес у вези са потписивањем овог уговора текао је редовним путем, Савет министара је донео одлуку, коју је спроводио министар преко Управе за снабдевања и преко свог стручног органа. У вези са количином опреме и наоружања из уговора окривљени наводи да о томе није расправљао из разлога што су оне пренесене из стратегијског прегледа одбране и он није овлашћен да о тим стварима расправља. Тактички носилац је Генералштаб ВС СЦГ који доставља министру своје потребе. Како се ова опрема није набављала неколико година ове потребе по количинама пребачене су на највиши могући ниво на Врховни савет одбране и Савет министара. Окривљени је навео да у току лечења није имао контакте ни са

претпостављенима ни са запосленима и да је потпуну документацију видео тек после недељу дана. Навео је да сарадња са предузећем [REDACTED] трајала годинама уназад у вези набавке балистичке и друге опреме, а у вези са производњом шлемова војска није имала новца да помогне у развоју као што је то раније радила па је ПМД овај шлем сама развијала у војним институтима је вршено испитивање и добијен је сертификат и тај шлем је уведен у списак наоружања војне опреме. Додао је да је постојала Уредба Владе РС да се новац од продаје непокретности уплати на посебан рачун у НБС а чији је корисник министар одбране а за набављање приоритетне набавке за потребе војске. Окривљени је још навео да му начелник Генералштаба ни у једној варијанти није био претпостављени и да не постоје никаква ограничења између његовог сектора и Министарства одбране у комуникацији. Окривљени је још додао да није имао никакве контакте са Јовицом Вукчевићем у вези овог посла.

Окривљени Јовица Вучковић износићи своју одбрану у претходном поступку као и на главном претресу је навео да наводи оптужног акта нису тачни, односно да није тачно да је на било који начин злоупотребио свој службени положај, нити је Производњи "Миле Драгић" прибавио било какву корист. Тачно је да је у време спровођења активности везаних за припремање активности био заменик начелника Управе за развој и све своје активности у вези припреме уговора о пословно техничкој сарадњи је урадио у складу са надлежностима и овлашћењима која је имао као заменик начелника управе за развој, а те надлежности и овлашћења су прописана у Упутству о унутрашњој организацији и развоју Управе за развој за свако формацијско место у оквиру управе. То упутство је потписао и одобрио начелник Генералштаба генерал [REDACTED]

Управа за развој је надлежна за дугорочно и средњерочно развијање развоја и опремање. Друга надлежност управе је израда критеријума и норматива припадања наоружања и војне опреме, затим праћење стања попуне војске са средствима наоружања и војне опреме и у вези са тим планирање годишњих набавки наоружања и војне опреме. Следећа активност надлежност управе је израда реферата за набавку наоружања и војне опреме и четврта активност је праћење стања мирнодопске и ратне попуне војске. Прве три надлежности су у надлежности трећег одељења за развој у управи а задње две у надлежности четвртог одељења. Управа за развој је одлуком министра била одређена за тактичког носиоца за опремање целокупног система одбране.

У процесу припреме уговора о пословно – техничкој сарадњи са предузећем "Миле Драгић" из Управе за развој су у Управу за снабдевања послата три документа и то први документ је Пов.бр. 1395-1 од 15.08.2005. године у коме је достављен 41 реферат за набавку војне опреме у периоду од

2005 до 2009. године и уз тај акт је достављен прилог број 1 прорачун трошкова за опремање по пројекту "Модел опремања војника за 21 век". Други акт који је послат из Управе за снабдевање је Пов.бр.1432-1 од 16.08.2005. године у коме је уз пропратни акт послат прилог а то је преглед средстава наоружања и војне опреме коју треба приоритетно набавити у првој фази пословно – техничке сарадње са предузећем "Миле Драгић". Трећи акт који је послат из управе је Пов.бр. 1471-1 од 19.08.2005. године у коме је уз пропратни акт послат 41 реферат за набавку опреме у 2006. години и прилог прорачун трошкова за опремање војника по пројекту "Модел 21".

Управа за развој је била надлежна на изради сва ова три акта а окривљени је то доказао на следећи начин: овим актима од фебруара месеца па до закључења са јулом месецом претходила је интензивна активност у изради стратегијског прегледа одбране. То је докуменат у којем поред политичког оквира процењених способности војске, преко пожељних способности војске се даје модел будуће војске која може да одговори безбедносним изазовима и ризицима у регионалном окружењу и у вези са тим се дају смернице и приоритети развоја војске са циљем да би она до одређеног периода достигла своју пројектовану организацију. Битни елементи овог су планови развоја модернизација и опремање војске у средерочном периоду од 2006 до 2010. године. Тај рад је обављен пре свих радњи на припреми уговора о пословно техничкој сарадњи. На раду је учествовало 10 лица из Одељења за развој и опремање. Учествовало је још 40 лица из Министарства одбране, Генералштаба и јединица војске по дубини. Тих 50 људи су дефинисали врсте и количине опреме коју треба набавити за потребе војске у периоду од 2006 до 2010. године. У тим плановима није била само Драгићева опрема, него и опрема свих осталих домаћих произвођача, као и опрема која је требала да се набави из иностранства. Пре припремних радњи за склапање уговора о пословно техничкој сарадњи биле су дефинисане између осталог и потребне количине опреме која би се набављала од [REDACTED]. Овај план и по нашој класификацији и по НАТО-о класификацији је средњорочни план, а укупне количине потребних средстава, наоружања и војне опреме у тим плановима одређене су на основу норматива и критеријума припадања војне опреме и бројног стања војске. Подаци који су дати у рефератима су подаци који су преузети из планова развоја и модернизације опремања из стратегијског прегледа одбране. На тим пословима у управи за развој су радили људи који имају од 5 до 15 година искуства на тим пословима, те не постоје стручнији и надлежнији људи за ту врсту посла. Дужности заменика начелника Управе за развој а коју је функцију окривљени обављао су прописане у Упутству о унутрашњој организацији и раду Управе за развој. Као заменик начелника Управе окривљени наводи да је био надлежан за развојну функцију и планирање.

Други системски докуменат у управи који је битан да је окривљени овлашћено поступао је акт начелника управе за развој број 05/14-1 од 10.03.2005. године и аутоматски се регулишу употреба печата и овлашћење за потписивање аката где дословце стоји: "Сва акта из функционалне надлежности, а која се односе на доктрину и правила ангажовања војске на развој и опремање војске и мобилизацију, потписиваће начелник Управе за развој а у његовој одсутности заменик начелника Управе за развој". Навео је да није потребно да консултује ни начелника ГШ о ономе о чему је он већ био обавештен и што му је било на располагању. Стратегијски преглед одбране је био на јавној расправи у ГШ у току августа и на његове планове нико није имао примедби укључујући и начелника ГШ и начелника Управе за развој а и [REDACTED] је учествовао у његовој изради. Постојала је обавеза да стратегијски преглед одбране буде усвојен у Скупштини ДЗ СЦГ, Скупштина се није састајала па императив је био да војске крене у реорганизацију и пре него што се почело са припремљеним радњама око склапања уговора о техничкој сарадњи са предузећем "МД" већ се по тим решењима поступало у неким другим случајевима иако ово није усвојено у Скупштини. Окривљени наводи да је био одсутан из управе јер се налазио у службеној посети Пентагону крајем јула месеца 2005. године а начелник Управе за развој је на усмени захтев из Управе за снабдевање послао у Управу за снабдевање планове развоја модернизације и опремања из стратегијског прегледа одбране. Ови планови искоришћени су у Управи за снабдевање да би се направио план опремања 2006 до 2010. година и информација о трошковима развоја у том периоду, који су послати на усвајање Савету министара и који је Савет усвојио 08.08.2005. године. То је урадио начелник Управе окривљеног којег је он требао по наводима оптуженог акта да консултује за неке одлуке које је доставио Савет министара на усвајање. Савет је усвојио план опремања и на основу тог плана, Савет министара је донео одлуку о набавци опреме од предузећа "Миле Драгић".

Количине које је окривљени доставио на основу акта број 1432-1, те количине је усвојио Савет за наоружање и војну опрему при Генералштабу. 30.03.2005. године начелник Генералштаба је доставио у Управу за развој акт Пов.бр.1217, којим даје у надлежност управи да размотри захтев производње "Миле Драгић" који је послат њему директно на знање и у прилог акта је доставио тај [REDACTED] захтев. По том акту је генерал [REDACTED] купио потребе копнене војске за опремање [REDACTED] опремом и о потребама је реферисао у писаној форми начелнику Генералштаба. То питање [REDACTED] је ставио на дневни ред 2 седнице Савета за наоружање и војну опрему када је реферисао свим члановима савета о потребама копнене војске за [REDACTED] опремом и предложио закључак који је и усвојен и верификован у јулу месецу. [REDACTED] и [REDACTED] су знали шта су приоритети копнене војске и то из закључка Савета за наоружање и војну опрему.

Окривљени је навео да не стоје наводи из оптужног акта да је био дужан да акте доставља преко кабинета и Генералштаба а из следећих разлога: прописима о службеној преписци и канцелариског пословања преко кабинета и ГШ достављају се следећа документа:

- Први који треба да потпише начелник ГШ
- Други документа која треба да потпише министар одбране.
- трећа документа која треба да се разматрају на колегијуму министра одбране.

Реферати за набавку нису документа која треба да потпише НГШ, јер не спадају у ове три групе докумената а које су дужни да му се достављају. У Министарству одбране постоје четири сектора и ГШ који је у истом нивоу организовања и који могу међусобно да комуницирају. Такође у сваком сектору постоје управе и ове управе могу да несметано комуницирају међусобно и немају обавезу да се обраћају прво сектору да би ступили у контакт са другом управом. Кореспонденција је и пре тога и после тога била директна између управа и дан данас није забрањена.

Да је начелник Генералштаба [REDACTED] био упознат са стратегијским прегледом одбране је и чињеница да су у августу месецу пре него што су ови уговори склопљени о томе разговарали на јавној расправи у оквиру ГШ а окривљени је био одређен да 25.08.2005. године реферише о примедбама у вези стратегијског прегледа одбране и наводи да од стране генерала Паскаша и генерала Живановића није било никаквих примедби на стратегијски преглед одбране.

Својим актом Пов.бр. 1414-2 од 16.08.2005. године начелник Генералштаба га упућује министру одбране на личност и у том акту захтева од министра одбране да се разреши те активности да се отпочне са редовним опремањем и ванредно тражи набавку 30000 комплета униформи. У одговору на тај акт, између осталог, начелник ГШ је упознат са активностима о Драгићевом предлогу. На колегијуму начелника управе 19.08.2005. године којим је руководио окривљени, по устаљеном дневном реду, начелници одсека су реферисали о реализацији задатака у протеклој седници. Начелник општег одсека као члан колегијума је сачинио извештај у који је ушло да су покренули реферат за набавку а о томе је реферисао пуковник Луковић Зоран који је учествовао у плану за изради реферата за набавку, и тај извештај се доставља у оперативну управу у Г-3 која обједињава извештаје свих управа и даје начелнику ГШ. Дана 25.08.2005. године окривљени наводи да је на колегијуму требало да реферише о примедбама на стратегијски преглед одбране али му је начелник Генералштаба рекао да дође код њега у кабинет

ради посебног задатка. Тог дана је потписан уговор са "ПМД" што окривљени није знао јер му је у кабинету начелник Генералштаба рекао да треба да буде презентација [REDACTED] опреме те је окривљени припремио презентацију и она је извршена пред 13 представника медијских кућа, био је присутан цео колегијум а што никада није био случај до тада и баш у том тренутку када је потписан уговор а што окривљени није знао. Окривљени наводи да му је познато из изјаве Милета Драгића који је свратио у управу ГШ и обавестио га да иде код Паскаша да му пренесе да постоји могућност да се тај уговор склопи. Савет за наоружање и војну опрему је саветодавно тело за начелника Генералштаба.

Суд је у доказном поступку саслушао сведоке [REDACTED] и [REDACTED] а затим је на сагласан предлог странака извео доказе читањем и увидом у фотодокументацију о привремено одузетим оружју из предузећа "производња Миле Драгић" у Зрењанину од 20.09.2005. године, одлука Савета министара ЕП бр. 192 од 22.08.2005. године, допис упућен Савету министара бр. 238-27 од 08.08.2005. године, са информацијом о трошковима развоја, модернизације и опремања војске СЦГ средствима НВО у 2005. години и у периоду од 2006. до 2010. године, допис Министра одбране упућен Републици Србије, Влади Србије, интерни број 238-21 од 03.08.2005. године, уговор бр. 1026-25-202-05 од 25.08.2005. године, уговор бр. 1027-25-203-05 од 25.08.2005. године, допис пуковника [REDACTED] упућен 19.08.2005. године пов.бр.1471-1, одлука Министарства одбране, Сектор за материјалне ресурсе, Управа за снабдевање Инт.бр.1026-12/1 од 23.08.2005. године, Инт.бр.1026-12/2 од 23.08.2005. године, допис пуковника [REDACTED] упућен "производњи Миле Драгић" Зрењанин Инт.бр.1026-12/3 од 23.08.2005. године, допис пуковника Др [REDACTED] пов.бр.1395-1 од 15.08.2005. године, допис пов.бр.1432-1 од 16.08.2005. године, исказ оптуженог Милуна Кокановић пред истражним судијом војног одељења на записнику од 20.05.2005. године, исказ осумњиченог Јовице Вучковића пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду у присуству браниоца на записнику од 20.09.2005. године, испитивање започено у 23:40 часова а завршено у 02:40 часова, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења Окружног суда у Београду од 23.09.2005. године, допис Сектору за материјалне ресурсе бр. 1850/05 од 01.09.2005. године, исказ опт.Кокановић Милуна на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 24.09.2005. године у присуству браниоца, исказ окр.Кокановић Милуна на записнику пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 30.09.2005. године у присуству браниоца, извештај Завода за медицинску рехабилитацију Мељине од 30.05.2005. године за оптуженог Кокановић Милуна са отпусном листом, допис пуковника [REDACTED] упућен Секретаријату Министарства одбране заведен под пов.бр.1026-9 од 22.08.2005. године,

допис секретара Министарства одбране [REDACTED] упућен Сектору за материјалне ресурсе пов.бр.964-36 од 19.09.2005. године, допис начелника пуковника [REDACTED] пов.бр.1026-26 од 20.09.2005. године, допис пуковника [REDACTED] пов.бр.1432-1 од 16.08.2005. исказ сведока [REDACTED] са записника пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 23.09.2005. године, исказ сведока [REDACTED] дат пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду на записнику од 04.10.2005. године, допис начелника генерал мајора [REDACTED] пов.бр.1157-1 од 27.07.2005. године, као и преглед трошкова развоја и модернизације и опремања, допис пуковника [REDACTED] упућен Генералштабу војске СЦГ пов.бр.2115-7 од 08.07.2005. године са одлуком о набавци средстава наоружања и војне опреме пов.бр.814-5 од 30.06.2005. године, допис вице-адмирала [REDACTED] пов.бр.86-13 од 15.04.2005. године, допис генерал мајора [REDACTED] пов.бр.303-2 од 04.04.2005. године, исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 05.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 05.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 06.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења Окружног суда у Београду од 06.10.2005. године, допис начелника капетана војног брода [REDACTED] интерни број 1930-2 од 30.09.2005. године, записник Сектора за буџетску инспекцију и ревизију од 28.09.2005. године, Стратегијски преглед одбране Министарства одбране СЦГ од јула 2005. године, наредба министра одбране Првослава Давинића пов.бр.701-1 од 07.04.2005. године, методологија планирања и реализације развоја, опремања и отуђења средстава НВО ВС СЦГ од маја 2005. године, допис секретара Министарства одбране [REDACTED] бр.1752-3 од 08.08.2005. године, допис [REDACTED] упућен генералном секретару савета министара од 08.08.2005. године, допис [REDACTED] упућен министарству одбране од 08.08.2005. године, допис [REDACTED] упућен савету министара од 08.08.2005. године, допис министра одбране Првослава Давинића упућен савету министара бр.238-26 од 05.08.2005. године, допис [REDACTED] упућен Министарству одбране 859-12 од 22.08.2005. године, допис пуковника [REDACTED] упућен Министарству одбране од 17.08.2005. године, одлука министра одбране Првослава Давинића Инт.бр.857-9 од 17.08.2005. године, допис начелника генерал мајора [REDACTED] пов.бр.2056-3 од 08.10.2004. године, наредба генерал потпуковника [REDACTED] пов.бр.03/693-2 од 23.04.2005. године, и пов.бр.1443-6 од 19.06.2005. године, Пословник о раду савета за наоружање и војну опрему, допис пуковника [REDACTED] Инт.бр.1357-1 од 17.10.2005. године, записник са 79 седнице савета министара од 08.09.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у

Београду од 19.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 19.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 20.10.2005. године, исказ сведока Бошка Иванића пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 21.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 08.11.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 08.05.2005. године, допис пуковника [REDACTED] од 09.11.2005. године, исказ сведока Станка Тишме пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 10.11.2005. године, допис [REDACTED] шефа кабинета бр. 02-1254 од 17.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 22.11.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 22.11.2005. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 22.11.2005. године, допис пуковника [REDACTED] упућен Управи за снабдевање од 04.10.2005. године и одговор на примедбе упућен Министарству одбране од 10.10.2005. године, исказ осумњиченог Првослава Давинића пред истражним судијом Војног одељења Окружног суда у Београду од 08.02.2006. године, у присуству браниоца, допис начелника [REDACTED] Инт.бр. 180-2 од 01.02.2006. године, допис пуковника [REDACTED] пов.бр. 404-2 од 17.02.2006. године са приложеним закључцима Владе РС, записници о отварању тендера, решење интерни бр. 155-14 од 04.04.2005. године и интерни бр. 155-6 од 11.03.2005. године, те упутство о процедури и поступцима органа Министарства одбране СЦГ у вези са располагањем непокретном имовином коју користи МО И СЦГ од 11.03.2005. године, закључак Владе РС бр. 46-2479/05 од 21.04.2005. године, јавни позив за прикупљање понуда од 21.04.2005. године, закључак Владе РС од 01.09.2005. године, налаз и мишљење вештака [REDACTED] за економско финансијску облас од 31.03.2006. године, исказ сведока [REDACTED] пред истражним судијом Војног одељења, Окружног суда у Београду од 31.05.2005. године, изјашњење вештака [REDACTED] на примедбе браниоца окр. Милуна Кокановића од 01.06.2006. године, методологија за уговарање и утврђивање цене НВО за 2005. годину, методологија за уговарање и утврђивање цене НВО за 2004. годину, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 29.01.2007. године, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 29.01.2007. године, допис пуковника [REDACTED] од 19.02.2007. године са прилозима, налаз и мишљење вештака Вукашина Спасића за економско финансијску облас од 07.05.2007. године, одбрана оптуженог Првослава Давинића дат на записнику о главном

претресу пред Окружним судом у Београду – Војно одељење на дан 01.10.2008. године, на записнику од 02.10.2008. године, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 18.10.2005. године, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 18.10.2007. године, исказ сведока [REDACTED] на записнику пред истражним судијом војног одељења, Окружног суда у Београду од 19.10.2005. године, исказ оптуженог [REDACTED] дат на записника о главном претресу војног одељења, Окружног суда у Београду од 15.12.2008. године, исказ оптуженог Јовице Вучковића дат на записника о главном претресу војног одељења, Окружног суда у Београду од 15.12.2008. године, исказ сведока [REDACTED] дат на записнику о главном претресу пред Окружним судом у Београду- Војно одељење од 02.07.2009. године, допис начелника [REDACTED] пов.бр 1217-2 од 30.03.2005. године, допис начелника генерал мајора [REDACTED] пов.бр. 56-4 од 06.04.2005. године, информација са 2 седнице Савета за НВО од 04.04.2005. године, допис вице адмирала [REDACTED] од 15.04.2005. године, допис генерала потпуковника [REDACTED] 13.05.2005. године, записник са 3 седнице савета за НВО од 09.06.2005. године, извештај о раду 3 седнице савета за НВО од јуна 2005. године, записник са 4 седнице савета за НВО од 11 јула 2005. године, верификовани закључци са 3 седнице савета НВО од 11.07.2005. године, допис [REDACTED] од 27.07.2005. године са прилозима трошкови развоја модернизације и опремања, чита се допис министра одбране Првослава Давинића упућен Влади Републике Србије премијеру гос [REDACTED] бр. 238-21 од 03.08.2005. године, допис [REDACTED] упућен министру [REDACTED] пов.бр 3451-2 од 16.08.2005. године, допис са прилозима о плановима редовног опремања војске за 2005. годину, исказ сведока [REDACTED] дат на записника о главном претресу војног одељења, Окружног суда у Београду од 02.11.2009. године, и од 04.11.2009. године, исказ сведока [REDACTED] дат на записника о главном претресу војног одељења, Окружног суда у Београду од 04.11.2009. године, исказ сведока [REDACTED] дат на записника о главном претресу војног одељења Окружног суда у Београду од 05.11.2009. године, пресуда Тровинског суда у Београду П.бр. 3543/05 од 28.05.2008. године, извештај из КЕ за окр. Кокановић Милуна ПУ Прокупље од 17.01.11. године, извештај из КЕ за окр. Давинић Првослава, извештај из КЕ за окр. Вучковић Јовицу ПУ Нови Сад од 02.03.2011. године, извештај из КЕ за окр. Првослава Давинића од 01.12.2011. године, извештај из КЕ за окр. Кокановић Милуна од 30.11.2011. године, допис ВЈТ-а од 28.11.2011. године, Уредба о покретним стварима за посебне намене од 08.07.2005. године, Стратегија одбране ДЗ СЦГ од 2005. године и бела књига одбране ДЗ СЦГ, Закључак Владе од 16.12.2004. године, пресуда Врховног суда Србије Прев.бр. 228/08 од 14.10.2008. године, закључак Владе Србије од 16.12.2004. године, допис начелника генерал мајора Бранислава Лукића Инт.бр.83-11 од 21.01.2005.

године, допис министра одбране Првослава Давинића бр. 12-1 од 16.06.2005. године, -предлог за израду програма заведен код МО Србије и Црне Горе интерни бр. 966-27/04 од 17.01.2004. године, став у вези предлог Миле Драгић заведен код Генералштабу СЦГ Сектор за копнену војску бр. 2056-3 од 2004.године, преглед приоритетног опремања војске СЦГ достављен Управи за снабдевање а заведен код Генералштабу Војске СЦГ Пов.бр.09/4733-1 од 13.12.2004. године са шематских приказом, предлог плана приоритетног опремања достављен кабинету министра интерни бр. 397-1 од 11.03.2005. године са табелариним приказом, допис МО упућен МФ Републике Србије пов.бр.591-4 од 18.04.2005. године, са прилогом где стоје потребна новчана средстава, допис упућен МО Пов.бр.636-1 од 20.04.2005. године, допис начелника Генералштабу Војске СЦГ генерал поткуповника Драгана Паскаша упућен МО пов.бр. 895-2 од 13.05.2005. године, допис Првослава Давинића упућен председнику Србије и Црне Горе заведен у МО бр. 1276-1 од 16.06.2005. године са прилогом табелариних приказа управе за развој, допис опремања јединице са комплетима унуформи које је доставила управа за развој Пов.бр. 1015-1 од 18.07.2005. године са табеларним приказом, и пресуда Тровинског суда у Београду 37 П.бр.3543/05 од 28.05.2008. године.

Странке нису имале примедбе на изведене доказе, а ни даљих доказних предлога.

Сведок [REDACTED] **аслушан у истрази и на главном претресу је навео** да се налазио на дужности у Управи за развој ГШ ВСЦГ Г-5 од формирање те управе од јануара месеца 2005. године. У управи обавља дужност референта рода пешадије у одсеку за развој КОВ-а а старешина му је пуковник [REDACTED] је био начелник Одљења у којем се налазе три одсека, међу којима је и одсек КОВ-а а познато му је да Вучковић био постављен за заменика начелника Управе за развој. Дана 12.08.2005. године негде око 15:00 часова [REDACTED] је пред њим [REDACTED] потпуковником [REDACTED] рекао да имају доста посла и да треба урадити реферате а у складу са стратегијским прегледом одбране. Рекао је да га је звао пуковник [REDACTED] да је тражио да се хитно доставе подаци о средствима НВО из производног програма "ПМД" а у оквиру пословно-техничке сарадње. Додао је да је још пре годину дана први пут чуо да се предлаже да се оствари таква сарадња са "ПМД" која би се односила на то да у замену за некретнине војска од њих добије средства за наоружање НВО која су у њиховом производном програму. То је сазнао из докумената која су стигла из МО којим је тражено да се достави врста, количина и динамика испоруке средстава из "ПМД". У вези са тим актима пристигла су друга документа и одлуке од Савета министара, Влада република чланица о томе да овлашћују министра одбране да може располагати некретнинама. Дана 12.08.2005. године на послу су остали пуковник [REDACTED] [REDACTED] он као и пуковник [REDACTED] почели су рад на рефератима и

радили су негде до 20:30 часова тога дана он [REDACTED] док је [REDACTED] био присутан до 18:00 часова. У тим рефератима биле су и цене која се начелно одређује на основу претходног уговора и може бити повећана уколико МО достави акт да на било који начин повећава цену. Тог дана су завршили реферате и односили су се на сваки поједини артикал и количине које су биле у тим рефератима биле су количине мирнодопске и ратне, за мирнодопску је износила 28000 а за ратну 94000, у тим рефератима су навели да се потражује 74000 шлемова, прелука балистичких око 60000 и након што су реферати послати у Управу за снабдевање дана 15.08.2005. године [REDACTED] и он су направили табеларни преглед средстава по врстама и количинама, односно ценама како је то дато у рефератима. Реферати су сачињени 12.08.2005. године а 16.08.2005. године су уз пропратни акт послати Управи за снабдевање а пропратни акт је потписао пуковник [REDACTED] Пуковник Вучковић је 15.08.2005. године рекао да га је звао пуковник [REDACTED] и да у оквиру достављених количина треба дати податке шта је то што је приоритетно а што треба набавити од "ПМД". Прва фаза је била за период од 2005 до 2007 године, а друга фаза је била од 2008 до 2009. године. Даном 16.08.2005. године Управи за снабдевање је достављен пропратни акт и преглед средстава НВО и ту су приказане приоритетне потребе у оквиру укупних количина из прве фазе. 19.08.2005. године сведок наводи да га је назвао пуковник [REDACTED] и рекао му да треба изменити почетак и завршетак фазе, да ће прва фаза почети 2006 до 2008 и 2009 до 2010. година. 19.08.2005. године сведок је тај материјал, табелу и пропратни акт са ЦД-ом доставио капетану [REDACTED] и о томе обавестио пуковника [REDACTED].

Реферати које су послали Управи за снабдевање из којих се види количина средстава које треба набавити од "ПМД" су свакако били унети у те прегледе. Сведок је даље навео да није добио никакво посебно наређење везано за службену преписку јер је он референт у управи и не зна права на потпис односно печат на документа која званично одлазе из управе. Колико се сећа негде у јуну или јулу месецу 2005. године старешине које су биле у стручном тиму сачиниле су нацрт прегледа стратегијске одбране који је достављен Савезној влади, Врховним савету одбране, кабинету министра одбране и свим другим организацијским јединицама МО и ГШ и није било примедби везано за сепарат који се односио на трошкове опремања развоја и модернизације војске. Стратегијски преглед одбране је докуменат на основу кога се поступа и у пракси и у себи садржи све сепарате везано за комплетну реорганизацију војске а једна од њих је и опремање и модернизација војске. Полазна основа за опремање и модернизацију војске била је 28000 војника у миру. Када су 12.08.2005. године сачињавали реферате њима је [REDACTED] дословце рекао да у реферате унесу податке из стратегијског прегледа одбране, по врстама ценама и количинама с тим што сведок наводи да је унео грешку за балистичке плоче у количини од 500 комада а требало је да стоји 12500 комада. У стратегијском прегледу одбране укупни трошкови који су наведени у табели а везано за предметне табеле и реферате исказане су само

за ниво батаљон-дивизион – ескадрила а реферати које су они сачинили односе се на набавку опреме од "ПМД" на комплетну војску, далеко су веће потребе, а самим тим и већа средстава него она која су приказана у овој табели.

Сведок [REDACTED] је навела да је запослена на месту шефу рецепције хотела "Војводине" у Зрењанину и познато јој је да је [REDACTED] у два наврата био гост њиховог хотела у августу месецу 2005. године јер га је лично одјавила из хотела, и рекао је да рачун за те услуге фактурише на терет "ПМД".

Сведок [REDACTED] је навео да се критичном приликом налазио на дужности начелника Управе за снабдевање од 10.05.2005. године, да му је претпостављени старешина био генерал Кокановић а у његовој управи су радили и [REDACTED] пуковник [REDACTED] и капетан [REDACTED]. Навео је да је задатак везан за набавку опреме добио од министра Давинића а обзиром да је требао да иде по плану на годишњи одмор сазвао је колегијум Управе за снабдевање и наредио свом заменику [REDACTED] и осталим члановима колегијума да се овај задатак морао урадити у складу са законом и посебно је потенцирао свим члановима колегијума да се ради о великом уговору да се не сме ништа погрешити нити направити било какав пропуст. Навео је да је отишао на годишњи одмор а да је пар пута у вези са закључењем наведеног уговора разговарао са својим замеником [REDACTED] посебно из разлога што је на одмору био и генерал Кокановић који је искусан у овим пословима а на дужности су били мање искусни млађи људи. Сведок је посебно нагласио један разговор који је водио са [REDACTED] да је тражио од њега када се налазио у Котори да не потписује уговор док он не дође и прочита га јер је он био начелник Управе за снабдевање и одговоран за све оно што се дешава у управи али му је [REDACTED] одговорио да је то већ готова ствар, да је наређено са највишег државног врха да се уговор потпише чим пре и да је сведок када је дошао на посао видео да је уговор и потписан. Проучио је наведени уговор и сва документа везана за уговор, видео је да постоје сва документа која су предвиђена процедуром за уговорање и да уговор у смислу одредаба облигационог права нема мањкавости. То су касније утврдиле и две инспекције које су биле у управи и то прво буџетске инспекција коју је послао министар финансија [REDACTED] која се задржала 10-так дана у управи а након тога је дошла материјално-финсијска инспекција Министарства одбране и по питању ваљаности уговора није било примедби. Сведок је навео да није видео записник буџетске инспекције али троје инспектора из ове инспекције након овог прегледа су рекли да немају примедби. Основна функција Управе за снабдевање да по налогу - одлуци министра набави за војску покретне ствари потребне у том моменту за војску. Генерал Кокановић није имао никакву наредбодавну функцију у погледу закључења

овог уговора, јер постоји посебна законска процедура за закључење уговора. Сведок је још једном навео да је у критичном периоду био на годишњем одмору а сво своја овлашћења која му по закону припадају пренео је на свог заменика [REDACTED]. Када се вратио са одмора није му Андрић ништа спомињао Кокановића нити да је он било шта њему наређивао у вези са наведеним уговором. У време конкретног догађаја начелник Г-5 је био генерал [REDACTED] и између њега и сведока није било никаквог ограничења у погледу комуникације могли су слободно са комуницирају, писмена документација и писмено комуницирање је ишло преко кабинета начелника ГШ. Што се тиче Управе за развој реферати који су долазили од њих нису имали обавезујући карактер за Управу за снабдевање јер су опрему набављали на основу одлуке надлежног војног министра. Од генерала Живановића у јулу месецу 2005. године су стигла нека документа колико се сведок сећа да је тражено 30000 униформи за војску затим су тражени панцири, нови шлемови. Сведок је још рекао да га је [REDACTED] док је био у Котору звао и рекао му да ће бити закључена два уговора од 175 милиона евра а да га је то изненадило јер је претходно 12.05.2005. године у кабинету министра одбране Првослава Давинића обавештен да је Савет министара донео закључак од 08.08.2005. године којим је подржао план опремања ВСЦГ и да ће се накнадно донети одлука од стране Савета министара за набавку опреме од "ПМД" до износа од 80 милиона евра. Зна да је том приликом [REDACTED] рекао да пре закључења уговора обавезно прибави сагласност од Дирекције, правне управе, Управе за финансије и да не жури са тим уговорима да сачека док се он врати. [REDACTED] му је рекао да је добио одлуку од Савета министара на овај износ, да је он припремио нацрт одлуке о покретању набавке за министра одбране и да је то доставио секретаријату.

Сведок [REDACTED] је навео да је критичном приликом када је набављана опрема за војску од производње "Миле Драгић" био референт за набавку наоружања и војне опреме са домаћег тржишта при Министарству одбране. У конкретном послу њему је све задатке давао пуковник [REDACTED] он је учествовао у изради нацрта ових уговора са производњом "ПМД". Сведок наводи да зна да је овај уговор о набавци војне опреме потписао испред Министарства одбране пуковник [REDACTED]. Што се тиче количине опреме која је наручена овим уговором од производње [REDACTED] [REDACTED] о томе не одлучује нити је то у делокругу његовог посла, он добија одређене координате и у конкретном случају ове координате је добијао од пуковника [REDACTED] по њима је и поступао. Такође у оквиру његовог деловања није било питање на који начин ће се финансијски платити ова опрема, о томе су одлучивали други. Он као референт за набавку наоружања и војне опреме са домаћег тржишта углавном је радио највише са наменским произвођачима, а "ПМД" је и пре овог уговора снабдевала војску. Генерала Кокановића је упознао тек на суђењу пре тога није имао са њим никакав контакт. Јовицу Вучковића као тактичког носиоца посла знао је јер је био

упућен на њега по природи пословне сарадње. Овај посуптак за набавку војне опреме са "ПМД" је ишао доста убрзано, због чега је тако ишло сведок не зна, али су у уговору цене за све артикле војне опреме стављено орјентационо и у уговору стоји да ће се до краја године утврдити коначне цене. Сведок наводи да је у вези са овим уговором инструкције добијао од [REDACTED]

По формацијском месту на коме се сведок налазио у Министарству одбране наводи да није добијао информације из Генералштаба и министра одбране. Конкретно неки захтев из јанура 2005. године начелника управе пешадије за потребу војне опреме њему никада није стигао нити му је предат. У Управи за снабдевање читав овај посао је водио [REDACTED], чак је била једна радна субота колико се сећа. Пре потписивања овог уговора била је формирана једна комисија у којој су били [REDACTED], др [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] и они су радили нацрт овог уговора, заправо радили су све аспекте правне и финансијске како би овај уговор требало да изгледа, а та радна субота је била 20.08.2005. године [REDACTED] је том приликом мењао др Кокановић Милуна.

Сведок [REDACTED] заслушан у истрази и на главном претресу је навео да је за набавку опреме од "ПМД" сазнао из новина, пре тога га нико о томе није обавестио. По садашњој структури Генералштаб је организацијска целина МО и по правилу он је требало да седи у згради МО. Министар и заменик министра били су по организацији изнад њега. Сведок је навео да у вези набавке наоружања није видео ниједан акт јер је у међувремену пензионисан. Што се тиче опремења и развоја војске наводи да 2005. године нису имали средстава за то и сликовито објашњава да су могли да набаве пет пушака. Наводи да није знао за ову набавку али како се радило о великој набавци, морао је бити обавештен о томе и акти који иду до МО морали су да прођу кроз кабинет начелника ГШ као и сва документа која су ишла на личност министра требала су да прођу кроз кабинет НГШ. После конференције за новинаре сутрадан, сведок наводи да му је [REDACTED] рекао да је удаљио Јовицу Вучковића са дужности. Сведок је навео да му није познато колико је војска имала опреме, нити колико је војски тада недостајало опреме, а потребама се бави Управа за опремање и развој а Министарство је куповало ту опрему. Навео је да није упознат са тиме да су тада постојала средства у вредности од 175 милиона евра за набавку опреме, те да се он тиме није бавио, да се тиме бави МО и Управа за набавку. Он се бавио приоритетима да сва војна лица добију плате, бринуо се о војничком стандарду и бавио се са опремом у вези угашених корпуса, то је био вишак опреме која је била оперативна. За потребе борбене готовости војсци је преваходно био потребан вишенаменски авион из разлога јер им је било ускраћено гориво, пилоти нису имали довољан број летова а већина авиона је била за ремонт и о свему томе је изнео у писаној форми на годишњој анализи борбене готовости која се радила за министарство одбране и припаднике

војске. Сведок наводи да му није јасно чему је служила КЗБ, нити чему сада служи и да је људство ту живело у нељудским условима. Навео је да је директно претпостављени Управи Г-5 генералу [REDACTED] који је у то време био његов помоћник и навео је да не зна колико коштају трошкови за КЗБ дневно. О извештају о стању попуне ВСЦГ је потребно да буде упознат начелник Генералштаба а Савет за наоружање и војну опрему био је саветодавни орган на чијем челу је био генерал [REDACTED] њихов задатак је био да се баве анализом стања, наоружања, опреме и сведок није могао да буде сигуран да ли је добијао неке конкретне предлоге од овог савета. Наводи да је добијао усмена саопштења о раду савета од стране [REDACTED] сећа се да ли је добијао писмене извештаје. Навео је да лично познаје [REDACTED] од 2004. године када је постао комадант Новосадског корпуса. [REDACTED] је долазио у кабинет НГШ 2005. године, али не сећа се када тачно. Није добијао ни од једног добављача предлог да се опрема замени за некретнине јер то није био ни део његовог посла. Наводи да му је предочен допис ПМД од 28.03.2005. године и наводи да му овај допис није познат.

Сведоку је предочен допис кабинета начелника ГШ ВС од 30.03.2005. године који је упућен Управи за развој па изјављује да му овај допис није познат. Пуковник [REDACTED] је тада био начелник кабинета ГШ и то је био део његовог посла, а ради се о савесном пуковнику и не може да се сети да му је познат овај акт, то није тип акта са којим је он морао бити упознат. Сведок се не сећа да ли је начелник Г-5 генерал мајор [REDACTED] њега упознао поводом дописа од 30.03.2005. године о томе се уопште не сећа. ГШ нема никакву улогу у конкретној набавци, односно потписивању уговора између МО и ПМД али је имала утицај на дефинисање оперативних потреба које Министарство одбране може да прихвати а не мора. Оперативне потребе дефинише Управа за развој и по сведоку акт од 04.04.2005. године не представљају оперативне потребе, јер се оперативне потребе разматрају на колегијуму НГШ, а ове потребе нису разматране на колегијуму НГШ. Оперативне потребе се дефинишу по приоритетима 60 или 70 % оружаних снага отпада на копнену војску. Морнарица и РВ и ПВО су такође под ингеренцијом начелника ГШ. Сведоку није познато да је начелник генерал мајор [REDACTED] личан допис доставио савету за НВО нити се сећа да ли је 14.04.2005. године одржан савет за НВО на коме се расправљало о предлог за набавку опреме производња ПМД. Не сећа се да ли му је достављена информација са друге седнице савета за НВО од 14.04.2005. године нити му је познат допис заменика начелника ГШ ВСЦГ Министарства одбране од 15.04.2005. године. Не сећа се да ли је упознат са информацијом са треће и четврте седнице Савета за НВО јер је то било давно. Не сећа се ни дописа председника Савета за НВО [REDACTED] од 09.06.2005. године, нити записника са четврте седнице Савета за НВО јер је добијао велику количину аката дневно, и не може да се сети. Такође сведок је навео да се не сећа да ли

је свом заменику наредио да достави потребе јединица копнене војске за производњу ПМД а односи се на акт од 12.07.2005. године. Ништа му није познато у вези контакта између [REDACTED] и ГШ а у вези набавке опреме у замену за некретнине. Не може да се сети да ли је нацрт стратегијског прегледа одбране био на расправи у стручним службама Генералштаба у августу 2005. године, он није учествовао по било ком питању у вези стратегијског прегледа одбране јер је отишао у пензију. Не може да се сети ни дописа Управе за развој од 04.09.2005. године исти му није познат. Не сећа се да ли је 27.07.2005. године била на снази његова наредба о начину комуникарања са Министарством одбране, није му познато да је генерал [REDACTED] доставио Министарству одбране Управи за снабдевање стратегијски преглед одбране СЦГ са прилозима а он није имао право да то уради без знања сведока. Дана 25.08.2005. године била је презентација војне опреме коју је водио пуковник [REDACTED] по налогу министра одбране, а ова презентација је била за колегијум НГШ а била је присутна и [REDACTED] сведок наводи да је све време гледао у њу и да јој је Вучковић поклатио једну маскирну мајицу. Сведоку је предочен акт ГШ ВСЦГ Управе за развој на коме стоји његов потпис па наводи да се не сећа овог акта, да је то било давно а да потпис јесте његов. Наводи да је био начелник Генералштаба осам месеци и да се уопште не сећа података о рефератима у вези набавка опреме. Даље је сведок навео да не познаје [REDACTED] који је директор развоја у предузећу ПМД нити се сећа да је неко долазио код њега из овог предузећа да му предочи узорке асортимана. Сведок је навео да зна да је постојао нацрт стратегијског прегледа одбране, да је то била радна верзија и радили су стручни тимови и колико он зна мисли да је крајња цифра била 27000 војника, односно професионалних припадника у миродопским условима војске. Једини акт који је он доставио у вези предмета оптужног акта јесте допис који је након колегијума НГШ доставио министру одбране и у свом тексту је нагласио да ГШ није имао никакве везе са набавком војне опреме. Није могао да се сети дописа Пов.бр.3451-2 од 16.08.2005. године који му је предочен, али је потврдио да на њему стоји његов потпис. Не сећа се дописа који му је достављен од стране Министарства одбране преко секретара Министарства одбране [REDACTED] јануру 2005. године.

Сведок [REDACTED] саслушан у истрази и на главном претресу је навео да је био на месту начелника Управе за развој у ГШ ВСЦГ од марта месеца 2005. године а да се пуковник [REDACTED] налазио на дужности у његовој управи у својству начелника Трећег одељења за опремање и био је уједно и заменик сведоку. Сведок наводи да је био на годишњем одмору од 29.07. до 02.09.2005. године па је наредбом поставио [REDACTED] за свог заменика. Управа за развој је новоформирана управа оформљена ради праћења развоја војске у оквиру којих надлежности улази и научно истраживачка делатност, затим је намењана за праћење израде прве нулте серије нових производа, верификацију испитивања поједине опреме и

наоружања и коначно када се одређено средство усвоји на колегијуму министара одбране да кореспондира у вези набавке и да се та средстава дистрибуирају по нижим јединицама. За време одмора сведок се чуо четири пута телефоном са пуковником [REDACTED] питао га да ли је све ураду у управи. [REDACTED] му је одговорио да је све у раду и ништа му није говорио око закључења предметних уговора. Даље је навео да му је предлог о пословно техничкој сарадњи са предузећем ПМД достављен од стране НГШ и то тадашњег начелника генерала Паскаша и да му је управа одговорила у писаној форми. Под пословно – техничком сарадњом се подразумевало да је потребна опрема коју производи предузеће ПМД а да се набавља у оној количини колико има новца. Сведоку је предочен допис ГШ ВСЦГ Управе за развој од 30.03.2005. године, па је изјавио да су тај акт добили од начелника ГШ да се ради о замени за некретнине за опрему, и да је то један вид пословно – техничке сарадње. Сведок наводи да је највероватније тражио од сектора за копнену војску да му доставе потребе за опремом предузећа ПМД а акт је одређивао начелник Трећег одељења [REDACTED]. Сведок наводи да је овај акт доставио начелнику Трећег одељења који је био задужен за развој да му достави податке и након што му је исти доставио податке он је исте потписао и стоји иза њих. Сектор КОВ му је вероватно доставио количину која би задовољавала њихове потребе имајући у виду са којим средствима располажу и колико им је доста. Сведок је навео да му је предочен акт од 06.04.2005. године Пов.бр.122-2 и овај акт му је познат доставио му је заменик начелника ГШ за КОВ [REDACTED] односно стање војске колико се сећа требало је да буде око 120000 војника а око 60% одлази на копнену војску а познат му је и акт Пов.бр.2053-6 од 08.10.2004. године и он се односи на потребе копнене војске и то је количина која се појављује и у акту из 2005. године, јер су из копнене војске добили информацију да нема никаквих промена у вези потреба. Сведоку је предочен и акт Пов.бр.303-2 од 04.04.2005. године Управе за развој ГШ ВСЦГ па је навео да су то исте потребе које постоје у акту од 08.10.2004.године, да он ове цифре није могао да измисли већ их је преписао из добијеног акта. Акт из 2004. године је формирао сектор за КОВ а овај други акт је формирало Треће одељење Управе за развој и на том акту су иницијали потпуковника [REDACTED]. Вероватно је овај акт био на савету за НВО јер је у последњем пасусу наведено да ће о томе бити расправљано на овом савету а о записницима и закључцима са састанка за НВО требао је да буде упознат НГШ, требало је да га упозна адмирал [REDACTED] који је био председник тог савета. Записник са састанка је водио пуковник [REDACTED] секретар савета. Сведоку је предочен и акт Пов.бр. 56-5 од 06.04.2005. године па је изјавио да је овај акт упутио председник савета свим члановима савета а након седнице Савета НВО они су НГШ-у упутили акт од 14.04.2005.године Пов.бр.56-7 који је сачинио [REDACTED]. Сведоку није познато како НГШ прима пошту али по правилу има начелника кабинета који треба да му доставља пошту а тада је начелник био пуковник [REDACTED]. До одласка сведока на годишњи одмор у јулу

месецу 2005. године сећа се да је било неких аката поводом предлога предузећа ПМД али се не сећа свих детаља. Сећа се да је [REDACTED], начелник Управе за снабдевање тражио од њих да му доставе шта је предвиђено по првој варијанти Стратегијског прегледа одбране. Дозвољена је директна комуникација између МО и сектора, о стварима о којима не одлучује начелник ГШ. Што се тиче наређења од 23.04.2005. године сведок сматра да није испоштована тачка 1 када је достављен реферат из разлога што је овај реферат прво морао да иде на седницу Савета НВО и код начелника ГШ а начелник ГШ је могао да одлучи да ли ће ово ићи на колегијум или не, или ће сам да одлучи. Навео је да нису имали иницијални акт о набавци опреме у вредности од 175 милиона долара од старне Министарства одбране. Сведок наводи да је био начелник управе Г-5 у периоду од 25.02.2005. до 15.01.2006. године и да су тада исказане потребе за војску према МО и ови реферати су прошли кроз кабинет НГШ, и сви акти који иду према НГШ се заводе али све акте које се заведу у канцеларији НГШ не мора да види нити да се са њима упозна начелник ГШ. [REDACTED] је од сведока у јулу месецу 2005. године телефонским путем тражио да му да податке из стратегијског прегледа одбране и то варијанте за опремање појединаца, а ради се о заштитно маскирној опреми, шлему, прелуку и другом. Овај акт је садржавао и бројчане податке о броју потребне опреме а преписане из стратегијског прегледа одбране и по тој варијанти је било предвиђено 90000 војника у случају рата. Сведок је питао [REDACTED] зашто ће му ови подаци и он је одговорио да треба да их образложи на колегијуму Сектора за логистику Министарства одбране а о овим подацима које је доставио [REDACTED] је обавестио начелника ГШ.

Управа Г-5 је носилац развоја и опремања војске и дужна је да сачини реферате за набавку сходно одобреним средствима а реферате потписује начелник Управе за развој Г-5 и он преко канцеларије за опште послове иде према канцеларији начелника ГШ који касније шаље Министарству одбране. Сведок наводи да је на годишњи одмор 2005. године отишао 31 јула а као заменика је одредио пуковника Вучковић Јовицу и то усмено, и између њих није извршена примопредаја дужности јер је Вучковић тада био на Рајцу у оквиру групе за израду варијанте стратегијског прегледа одбране. Што се тиче предузећа [REDACTED] сведок је додао да они израђују веома квалитетну опрему која је квалификована у НВО и да се Драгић марта месеца лично обратио начелнику ГШ и поднео понуду о пословно техничкој сарадњи где би он требало да продаје своје асортимане у замену за непокретности. Сведок наводи да је он лично овај захтев доставио НГШ и став и мишљење у вези са тим предлогом са табелом. Поменута табела је била предмет расправе на седници Савета НВО 11.04.2005. године где је закључено да је понуђени концепт опремања у замену за некретнине један од могућих начина опремања и савет се сагласио са таквим концептом опремања

и предложио да Министарство одбране размотри овај предлог обзиром да су непокретности у надлежности Министарства одбране.

Сведок наводи да је пре доласка на дужност у Управу Г-5 био комадант Београдског корпуса и да му није позната одлука од 25.11.2004. године о набавци наоружања и војне опреме у замену за непокретности и вишкове које је војска имала, нити му је познат захтев Секретаријата МО од 17.01.2005. године у којем се тражи предлог за израду програма за коришћење средстава добијених продајом непокретности. Делимично му је познато да је Управа за логистику била носилац тог програма а то је сазнао на колегијуму начелника ГШ. Савет за НВО формиран је 2005. године по наредби начелника ГШ а на основу израђених аката од стране Управе за развој Г-5. Сведок наводи да је био члан Савета за НВО и да му је познат закључак од 11.05.2004. године са Друге седнице Савета за НВО и да се количине не разликују са актом које је он доставио и које је доставио заменик начелника ГШ, а да се о износима и вредностима опреме није помињано у овим актима. Они су добили задатак да поводом овога сачине акт који ће бити достављен на потпис начелнику ГШ и овај акт су сачинили и доставили га начелнику ГШ а мисли да га је потписао заменик [REDACTED] прослеђен је министру одбране, и то је управо акт Пов.бр.56-13 од 15.04.2005. године који су проследили Министарству одбране. Разлог зашто су неки акти од стране Управе за развој потписани од адмирала [REDACTED] је тај што је он потписивао сва документа Савета за НВО, а Управа Г-5 их је припремала. Сведоку су познати захтеви са треће и четврте седнице Савета за НВО. План опремања ВСЦГ за 2005. годину је план који је садржавао 60 страница, садржавао је шта све треба војсци за 2005 годину с обзиром на одобрени буџет од 1 милијарду и 100 милиона динара. Три документа су потребна да би се покренуо реферат за набавку и то су: план опремања, извод из финансијског плана и иницијални акт од начелника ГШ или Министарства одбране. Министар је неприкосновена личност и има велика права. Сведоку је познат акт од 23.05.2005. године, односно захтев за набавку кога је пратио иницијални акт који је донесен на колегијуму НГШ-а у виду закључка где је речено на колегијуму министара одбране да ће бити обезбеђено 1 милион и 50 хиљада долара, за набавку одређених средстава за војнике у КЗБ или за опремање учесника Центра за мировне операције. Канцеларија НГШ акте које шаље Г-5 не шаље са пропратним акту Г-5 ставља четвртасти печат да је прошло кроз канцеларију а документа се шаљу у коверти са печатом начелника ГШ. Сведоку је познат акт 1015-7 од 18.07.2005. године, то је акт о набавци опреме за војску и достављен је Управи за снабдевање- Сектору за логистику Министарства одбране. Сведок наводи да се са годишњег одмора вратио 31.08.2005. године и да није било примопредаје дужности између њега и [REDACTED] [REDACTED] је рекао да поводом уговора са предузећем ПМД управа Г-5 није ништа покренула. На првом колегијуму који је одржан када је сведок дошао са годишњег одмора расправљало се о томе како су достављена

ова документа и како се поступало у управи. И пре 2005. године било је уговора са предузећем ПМД али сведок наводи да те уговоре није пронашао у документацији. Што се тиче закључка који се налази у акту од 04.09.2005. године сведок наводи да мисли да Јовица Вучковић у свом раду промашио садржину а не форму, и упознат је са актима које је Вучковић доставио 15.16 и 17.08.2005. године Министарству одбране. Акт Управе за развој Пов.бр.1395-1 од 15.08.2005. године разликује се у томе што је овде усмено саопштено од стране пуковника [REDACTED] који има право да пренесе наређење Министра одбране да се започне са израдом реферата али реферати се нису могли послати без да и МО у року од 24 часа обавести Управу за снабдевање да је склопљен уговор о сарадњи и да постоји 180 милиона и тек тада су могли да се израде реферати. Управа за снабдевање је надлежна за склапање уговора. Сведок наводи да се са Кокановићем у вези конкретног случаја није чуо. Даље је навео да је могуће директна комуникација између управе ГШ и управе МО. Могуће је послати директно МО захтев за набавку али са упознавањем начелника ГШ. Савет за НВО је бројао 10 до 11 чланова већином су били генерали и неколико пуковника, о набавци треба да буду упознати они који одлучују и они који раде стручни део о набавци. Одлуку о набавци доноси министар одбране, а начелник ГШ мора да буде укључен у набавку из разлога што се тражи његов закључак јер је он представник ВССГ и у том моменту заступа и интересе војске. Сведок је још навео да колико је њему познато једино предузеће "Миле Драгић" у земљи производи балистичку опрему.

Сведок [REDACTED] је навео да се налазио на дужности начелника Управе за систем логистике у Министарству одбране и то од марта месеца 2005. године а да му је претпостављени старешина генерал Кокановић као помоћник министра за метаријалне ресурсе. Његов прво потчињени старешина је пуковник [REDACTED]

С обзиром да се генерал Кокановић припремао за рехабилитацију да иде у Мељине он је почетком августа месеца донео наредбу и сведока поставио да обавља његову дужност за период од 04.08. до 19.08.2005. године. У вези са тим сведока је позвао генерал Кокановић у свој кабинет дана 03.08.2005. године у 14:45 часова издао му више задатака а посебно је био интересантан задатак под бројем 5 "Пратити набавке и продају вишкова [REDACTED] и Застава оружја" а задатак бр. 6 "Набавка за 74 милиона шлемова и прслука, чека се одобрење ВСО и Савета министара а што је сведок забележио у својој бележници". Сведок наводи да се свакодневно за време одсуства генерала Кокановића чуо са њим телефоном и ниједан акт није потписао а да га о томе претходно није кослутао.

Дана 04.08.2005. године стигао је допис из кабинета министра који се односи на одлуку о набавци наоружања и војне опреме од стране предузећа

а вредност од 74 милиона динара а број акта је Инт.бр. 112-238 до 03.08.2005. године. То је устварио био нацрт одлуке коју је требало да потпише министар одбране, а који нацрт министар није потписао, већ је тај нацрт доставио нама и својом руком написао "да је то урађено другом наредбом". Сведок наводи да када је добио тај нацрт службеним путем га је доставио начелнику Управе за снабдевање пуковнику [REDACTED] и у вези са тим је одмах обавестио генерала Кокановића. Кокановић му је рекао да је то уреду и нека то ради [REDACTED]. Сведок наводи да је у вези са тим питао пуковника [REDACTED] шта је то, мислећи на нацрт а [REDACTED] му је одговорио да нацрт није обухваћен другом наредбом и да се чека став Савета министара и ВСО. Такође је сведок рекао [REDACTED] а припреми допис за министра одбране. Како је сведоку умрла мајка био је одсутан и вратио се у министарство 19.08.2005. године и информисао које су активности биле у његовом одсуству. Њега је за то време мењао пуковник [REDACTED] и обавестио га да се ради о великој набавци наоружања и војне опреме од ПМД и да је о томе свакодневно извештавао генерала Кокановића. Тог истог дана сведока је позвао пуковник [REDACTED] известио га да му је министар одбране наредио да до понедељка 22.08.2005. године припреми нацрт споразума о посебно техничкој сарадњи између председника ДЗ односно председника [REDACTED] ПМД, нацрт одлуке о покретању набавке, као и нацрт уговора о набавци. Када га је [REDACTED] известио телефоном питао је сведока шта да ради па га је сведок позвао да дође код њега у кабинет да се договоре. [REDACTED] је дошао па му је сведок предложио да због краткоће рока и због чињенице да никада није рађен овакав или сличан споразум ангажују најстручније људе из војске, у вези са тим контактирао је начелнике правне управе, Дирекције за имовинско правне односе, Управе за буџет и финансије и тражио да 20.08.2005. године упуте по једно или више лица које би помогли Управи за снабдевање конкретно пуковнику [REDACTED] на израду потребне документације. Та радна група је бројала око 8 чланова и концентрисала се на израду споразума и у суботу је дошао у пуковник [REDACTED]. Израда нацрта споразума, одлука, уговора завршена је тог дана 20.08.2005. године око 14:00 часова па је сведок предложио да се сачине два пропратна акта где би на једном у потпису стајало његово име и презиме а у другом генерала Кокановића јер је сведок сазнао да ће Кокановић доћи на посао у понедељак 22.08.2005. године. У пропратном акту група се у неку руку обратила и навела да би министар одбране требало да има у виду посебне аспекте свега овога и начина рада и навели су да постоји Уредба о покретним стварима за посебне намене којом је прецизно регулисан поступак и начин прибављања покретних ствари и да је том Уредбом регулисано да је у надлежности министра одбране доношење одлука и то у складу са одобреним средствима за финансирање и то за средства која су наведене у уредби а не за друга средства. Након сачињавања тог пропратног акта сачињен је и пропратни акт са потписом генерала Кокановића и сведок наводи да је рекао [REDACTED] а он 22.08.2005. године у 08:00 часова ујутру оде код генерала Кокановића са

свим нацртима, да га извести шта су радили и да му да – да потпише пропратни акт. Ово што је сведок рекао [REDACTED] чули су сви чланови те радне групе. У понедељак 22.08.2005. године пуковник [REDACTED] и [REDACTED] су отишли код генерала Кокановића са свим нацртима и известили га шта се радило у суботу. Генерал [REDACTED] је касније рекао сведоку да је предочио генералу Кокановићу све нацрте и рекао му да је сведок [REDACTED] предложио да генерал Кокановић потпише пропратни акт министарству али генерал Кокановић је био изричит и тај акт није хтео да потпише. У току тог дана 22.08.2005. године сведока је са дежурства позвао генерал Кокановић око 10:00 часова са намером да га упозна са активностима које су биле у току викенда и у том периоду. Генерал Кокановић је сведоку рекао да су нацрти са потписом пропратног акта који је потписао сведок отишли према министру с обзиром да је сведок радио на изради тих нацрта. О томе да је уговор закључен са производњом ПМД сведок је сазнао из новина. Дана 31.08.2005. године генерал Кокановић је позвао у кабинет сведока и пуковника [REDACTED] рекао да је министар наредио да се [REDACTED] уплати 2 милиона долара унапред за набавку материјала за рад на одећи. Пуковник [REDACTED] је оштро реаговао и рекао да то није могуће, а Кокановић је реаговао и рекао да задатак мора да се изврши. Сутрадан 01.09.2005. године сведок се са пуковником [REDACTED] поново нашао код генерала Кокановића и тада је [REDACTED] рекао генералу Кокановићу да је наредио неком од својих потчињених да позову [REDACTED] да овај достави захтев за авасну уплату, и сведоку није познато да ли је извршена авасна уплата или не.

Дана 05.09.2005. године министар одбране Првослав Давинић позвао је у свој кабинет сведока, [REDACTED] Кокановића а ту су били и [REDACTED] генерал [REDACTED] и капетан бојног брода [REDACTED] и министар је рекао да се ствар у вези уговора "компликује" и да је он добио задатак од председника [REDACTED] да сазове конференцију за штампу и да јавности изнесу детаље везане за закључење уговора. Посебно је наредио да генерал Кокановић, пуковник [REDACTED] и сведок иду на коференцију за штампу и да се одређена документа презентују. Сведок наводи да до данас није видео наведене уговоре јер су они били у надлежности Управе за снабдевање. Сведок је навео да у његовим бележницама егзистира износ од 74 милиона динара али му је пуковник [REDACTED] 19.08.2005. године рекао да нацрт уговора треба направити до 80 милиона долара и да ће уговор бити на одређени период а да ће се то финасирати од продаје војне имовине. Сведок је навео да је генерала Кокановића звао на телефон у Мељинама на број 40-863 и број факса 088-321-761 а звао га је и на његов мобилни телефон.

Сведок [REDACTED] је навео да се налазио на дужности начелника Првог одељења за развој логистике-Управи за систем логистике-Сектора за материјалне ресурсе Министарства одбране и то од марта месеца

2005. године а раније је био начелник Првог одељења у оперативној управи логистике- Сектора за логистику ГШ СЦГ.

Сведок је навео да генерала Кокановића познаје од 2002. године од када се налази у сектору за логистику а пуковника [REDACTED] познаје површно од раније када је био у управи пешадије, а [REDACTED] га не познаје. Требало је да користи годишњи одмор од 02.08. до 29.08.2005. године. 14.08.2005. године док се сведок налазио код оца у Лебану позвао га је телефоном пуковник [REDACTED], рекао је да му је умрла мајка и да је генерал Кокановић наредио да сведок прекине годишњи одмор и да преузме дужност начелника Управе за систем логистике и да буде заступник помоћника министра одбране за материјалне ресурсе. У понедељак 15.08.2005. године сведок наводи да се упознао са задацима у управи и чуо се са већином начелника управа како бих обавестио да је он између осталог и заступник начелника сектора за материјалне ресурсе а да је [REDACTED] умрла мајка. Тог дана око 09:00 часова позвала га је [REDACTED] која је тражила [REDACTED] а и сведок јој је рекао због чега је он одсутан те је она рекла да ће позвати Кокановића. После пола сата из Мељина му се јавио генерал Кокановић дао му број телефона 40-863 и дао му задатак да пронађе пуковника [REDACTED] и да му пренесе да се јави Кокановићу. Сведок је позвао пуковника [REDACTED] и рекао му да нађе [REDACTED] који је био на одмору, да се јави генералу Кокановићу. Истог дана сведок је позвао генерала Кокановића и рекао му да пуковник [REDACTED] није успео да пронађе [REDACTED] а Кокановић је рекао да је све уреду и да се он чуо са [REDACTED]. Сутрадан 16.08.2005. године сведок наводи да га је позвао пуковник [REDACTED] пренео му да је добио задатак од министра одбране да припреми нацрт одлуке о поверљивој набавци опреме од предузећа [REDACTED] за износ од 75 милиона евра и да тај нацрт треба да достави Секретаријату МО. Након тога негде око 9:00 часова сведок је телефоном позвао генерала Кокановића упознао га са обавештењем које је добио од пуковника [REDACTED] па му је Кокановић одговорио да сведок нема ништа са тим да је задатак добила Управа за снабдевање и да [REDACTED] зна шта треба да ради јер је то у надлежности његове управе.

Дана 17.08.2005. године пуковник [REDACTED] је дошао код сведока са нацртом одлуке о поверљивој набавци опреме од ПМД на износ од 80 милиона евра и то за 2006. годину. То је била разна опрема радило се о шлемовима, прслуцима и другој опреми. Та одлука је била уз пропратни акт а на том пропратном акту је било име сведока као потписника. Сведок је питао [REDACTED] зашто сада 80 милиона евра када је било реч о 75 милиона евра и [REDACTED] је рекао да је та цифра толика и да ће новац бити обезбеђен од продаје непокретности. Питао је [REDACTED] шта ће војсци 40000 шлемова нашта му је [REDACTED] рекао да је то у складу са планом опремања за 2006 годином у складу са захтевом Управе за развој ГШ ВСЦГ. О томе је сведок

317 / 88

обавестио генерала Кокановића и он му је рекао да може да потпише тај акт и да нацрт одлуке достави Секретаријату.

Следећег дана 17.08.2005. године негде између 09:00 и 10:00 часова позвао је сведока пуковник [REDACTED] и обавестио га да је добио усмено наређење од министра одбране да треба Секретаријату да достави План опремања Војске за 2006 и 2007. годину на укупан износ од 150 милиона евра и да је он већ предузео мере преко Управе за развој да му тај план и доставе. Иначе то је план опремања војске где се не наводи посебан произвођач само количина и врста средстава.

Дана 19.08.2005. године дакле у петак пуковник [REDACTED] је послао по пуковнику [REDACTED] пропратни акт са планом приоритетног опремања за 2006 и 2007. годину који је требало да сведок проследи према Секретаријату МО. У том плану је углавном стајало све оно што је стајало и у одлуци која је раније сачињена и достављена Секретаријату министарства а о чему је сведок говорио. О том је обавестио генерала Кокановића телефоном и он му је рекао да тај пропратни акт потпише и да се тај план достави Секретаријату МО. Тог дана око 11:00 часова пуковник [REDACTED] је поново позвао сведока и рекао му да је претходног дана био код министра одбране Првослава Давинића и да је добио задатак да се направе три нова документа а то су: нацрт споразума о сарадњи-са ПМД који је требало да потпише председник Савета министара [REDACTED] нацрт одлуке за набавку опреме од ПМД на износ од 80 милиона евра као и модел нацрта уговора о набавци за једно средство сведок мисли да се радило о шлему. [REDACTED] му је рекао да је то наређење било усмено и министар му је дао рок да ова документа буду у Секретаријату на његовом столу 22.08.2005. године до 09:00 часова.

Након што је сведок разматрао овај задатак заједно са Андрићем и пуковником [REDACTED] је одлучио да се формира стручна-радна група за израду ових докумената и из разних управа дошла су одређени стручњаци и [REDACTED] је позвао генерала Кокановића који је још био у Мељинама и обавестио га о задатку и ономе што је рекао [REDACTED] и о начину реализације задатка и генерал Кокановић је рекао да ураде оно што се од њих тражи. Сутрадан је сведок заједно са [REDACTED] обишао радну групу која је указала на проблеме које имају око израде ових аката па је [REDACTED] рекао да се припреме два пропратна акта један са његовим потписом а други са потписом генерала Кокановића и да у пропратном акту група стави све те дилеме које имају у вези израде овог нацрта споразума и одлуке. 22.08.2005. године сведок наводи да је са [REDACTED] позвао генерала Кокановића обавестио га о свему што је урађено и да постоји пропратни акт који он треба да потпише а да је један пропратни акт потписао пуковник [REDACTED] па је Кокановић сведоку наредио се пропратни акти са потписом пуковника

и свим актима доставе министру а да сведок са копираним документима дође код њега. У кабинету код Кокановића [REDACTED] и сведок су реферисали шта је претходног дана сачињавано и генерал Кокановић је летимично прегледао сва документа. Сведок наводи да је о томе да су сачињени и потписани уговори са ПМД сазнао из штампе а лично је те уговоре видео 07.09.2005. године који су му предочили органи ВБА и УБПОК. Сведок је још навео да са пуковником [REDACTED] није разговарао о ценама када му је [REDACTED] оставио нацрт одлуке од 17.08.2005. године јер то не спада у његову надлежност.

Сведок [REDACTED] је изјавио да је носилац посла била Управа за снабдевање а да је начелник управе био [REDACTED] и да је сведоку речено да се ради о приоритетној набавци те да у вези ове набавке контактира управу за планирање и развој Генералштаба да би му доставили податке о приоритетима. Пуковник [REDACTED] је добио од министара Давинића задатак да се изврши приоритетна набавка средстава а о средствима која треба да се набаве одлучиће Генералштаб. Сведок није могао да се изјасни да ли је тада на послу био генерал Кокановић или на годишњем одмору. Његов заменик у то време је био пуковник [REDACTED], који је био начелник управе за систем логистике и са којим је сведок у наредном периоду сарађивао. Када је 12.08.2005. године пуковник [REDACTED] отишао на годишњи одмор сведок је сарађивао са пуковником [REDACTED] и њихове везе су биле консултативне и информативне а у том тренутку пуковник [REDACTED] је сведоку био претпостављени испред сектора за материјалне ресурсе. Колико се сведок сећа у почетку није имао никакве контакте са генералом Кокановићем. Имао је само један телефонски разговор са пуковником [REDACTED] и то само у вези приоритетне набавке и информисања докле се стигло.

Дана 18.08.2005. године сведок наводи да је био на састанку код министра одбране, да генерал Милун Кокановић није био на послу јер је и даље био на годишњем одмору. У вези приоритетних набавки сведок наводи да му генерал Кокановић није издавао никакву наредбу.

Организатор стварања комисије био је пуковник [REDACTED] који је предложио начелницима управа да делегирају лица која ће бити у овој комисији а у вези нацрта споразума о пословно – техничкој сарадњи. Ова комисија је у петак била сачињена а у суботу је почела да ради и било је око 10-так људи из једног већег броја управа. Радили су нацрт уговора који је произашао из споразума о пословно -техничкој сарадњи и са овом комисијом генерал Кокановић нема никакве везе. Основни разлог зашто је формирана комисија је тај јер се он раније није срео са оваквим споразумом о пословно техничкој сарадњи и опрема се на овакав начин није набављала и ишло је искључиво преко уговора. Комисија није нашла решење у вези текста нацрта

Споразума о пословно техничкој сарадњи са предузећем ПМД и о томе пуковник [REDACTED] једним дописом обавестио Секретаријат министарства. Што се тиче уговора он је био један од модела уговора које је Министарство имала са добављачима опреме и што се тиче његове техничке правне стране он је био ваљан јер је прошао Дирекцију за имовинско правне послове и правника саме управе. Комисија је у овом уговору навела да су цене производа орјентационе и да ће се одредити током реализације уговора. Та формулација је остала и у коначном уговору. Овај припремљени текст уговора- информације потписао је пуковник [REDACTED] још у суботу и обавестио их је да је у понедељак о томе обавестио генерала Кокановића па уколико жели да и он то потпише, да потпише, ако не да се таква информација достави Секретаријату министарства. У овом тексту саопштења дасти су разлози зашто не може да се направи споразум о пословно техничкој сарадњи а као прилог послати су уговори о набавци. Генерал Кокановић у вези израде нацрта уговора није поступао јер није био ту, а он се по својој функцији не бави текстом уговора. Уговоре закључује организациона јединица министарства надлежна за снабдевање, а то је Управа за снабдевање.

У вези наредбе генерала Кокановића од 24.08.2005. године сведок наводи да је прво урадио нацрте свих ових одлука за потпис министру одбране а затим је урадио и припремио нацрт уговора и то исто је проследио Секретаријату министарства. На овај начин сведок тврди да није прекршио ничију наредбу јер је урадио и нацрт одлуке и нацрт уговора. Генерал Кокановић није имао никакву улогу у вези израде нацрта уговора. У припреми нацрта уговора за 2006. и 2007. годину сведок наводи да није имао контакте са генералом Кокановић већ је имао контакте са секретаријатом. Није имао никакве контакте са ПМД нити са [REDACTED]. Сведок наводи да није учествовао у одређивању орјентационих цена из уговора. У одлуци Савета министара је постојало све, међутим сведок наводи да му је овај рад изгледао "шупаљ" зато што није била формално одређена комисија, због тога је био дужан да о томе обавести генерала Кокановића. Њему је речено да закључи уговор до 9:00 сати. Што се тиче ове набавке за наредних пет година по мишљењу сведока она је била исхитрена јер је све требало да се уради за 15 дана, а радило се о великој набавци. Сведок сада разуме генерала Кокановића који је поступио на овај начин и што се није супроставио министру и што није рекао министру да мора да се формира комисија а то је сведок изјавио и пре него што је уговор и потписан 25.08.2005. године. Комисија није имала ту ништа да ради јер је постојала одлука Савета министара са којом је био упознат и председник државне заједнице и председник и потпредседник Владе Србије и сви су знали за ову набавку и писма су упућена овим институцијама у вези потреба набавке опреме.

Комисија која је била организована од пуковника [REDACTED] била је формирана да сачини уговор о пословно техничкој сарадњи као и нацрт уговора. Дана 25.08.2005. године постојали су конкретни уговори за две године из одлуке Савета министара о петогодишњој набавци опреме и без нацрта о пословно техничкој сарадњи и за ове уговоре је требало да се сачини комисија, а сагласно Уредби за покретне ствари за посебну намену. Сведок наводи да се само једном видео са министром када је било разговора о дефинисању приоритетне набавке али је ово пало у воду чим је дошла одлука Савета министара. Рад комисије би у случају ових набавки у вези одлуке Савета министара био само формалан јер је већ у одлуци Савета министара све наведено, али је ова комисија требало да постоји да би се испоштовала уредба. Пре потписивања уговора сведок наводи да је био код генерала Кокановића између 08:00 и 08:30 часова и наводи да су послали један текст о нацрту о пословно техничкој сарадњи али из самог текста дописа пуковника [REDACTED] се види да ова комисија не стоји иза овог нацрта али је он ипак послат из разлога да ако неко сматра да је добар да га узме у рад. Сведок наводи да ако је колегијум био 23 или 24.08.2005. године да је он сигурно био на том колегијуму и да он 24.08.2005. године у 15:00 часова није био заједно са Кокановићем код министра одбране. Пропратне акте сведок наводи да није сачињавао.

Сведок је истакао да је на основу овлашћења и наређења Милета [REDACTED] овлашћен да потпише овај уговор а да не зна који су задаци Управе за снабдевање а који Сектора за материјалне ресурсе. Сведок наводи да је генерал Кокановић тражио од њега да га извести до 25.08.2005. године да ли су ови уговори потписани и разлог зашто је потписао ове уговоре је тај што је он био један мали шраф у овом целом механизму и зашто би он реметио рад механизма када је постојала одлука Савета министара и о томе је био упознат председник и потпредседник Владе. Сведок наводи да је од априла 2005 године до августа 2005. године био начелник Одељење за економско правне послове и не сећа се да ли је учествовао у припреми у вези пословно техничке сарадње војске и предузећа ПМД. За приоритетне набавке сведок је сазнао 12.08.2005. године а за овај амбициозни план Савета министара за набавку опреме је сазнао по пријему одлуке Савета министара. Од 12.08.2005. године је сазнао да ће се приоритетна опрема набављати од предузећа ПМД за износ од 70 до 80 милиона евра и то му је најавио пуковник [REDACTED] да ће бити набавка од предузећа ПМД и да ће потребе за опрему доставити Генералштаб. У тренутку када је сведоку пуковник [REDACTED] предао дужност и сведок се обратио пуковнику [REDACTED] јер га је [REDACTED] упутио на [REDACTED] и рекао да он замењује начелника управе Г-5 Живановића из разлога што су они фактички носиоци планирања. Сведок је навео да му није познат акт Пов.бр.1157-1 од 17.05.2005. године са прилозима и да ове акте није имао у тренутку када је кренуо у реализацију по наређењу пуковника [REDACTED]. Одлука Савета министара је садржала све

оно што је комисија требала да утврди у случају да није постојала одлука Савета министара, односно комисија је у случају набавке требало да одреди цену произвођача врсту и количину а у одлуци Савета министра је све било наведено тако да комисија не би имала шта да ради, јер би рад комисије био формализован. Уговори који су потписани су требали да буду пренесени из одлуке Савета министара. Сведок није могао да се изјасни ко је доставио податке Савету министара у вези прилога који је достављен уз одлуку Савета министара односно табеле. Није могао да се изјасни ко је сачинио ову табелу, ни коју је доставио Савету министра, а која је саставни део одлуке Савета министара. Сведок наводи да је од пуковника [REDACTED] затражио да му достави податке о приоритетној набавци из асортимана [REDACTED] за 2006. годину за износ од 80 милиона евра, а није сигуран да је рекао да му се достави списак по рангу приоритета и да ће пресећи тамо где нестане пара. Што се тиче акта бр. 1395-1 од 15.08.2005. године који носио назив "Пословно техничка сарадња са предузећем ПМД" сведок изјављује да је тражио само да му се достави списак средстава за приоритете, а када му је ово достављено није позвао пуковника [REDACTED] да га пита зашто му је достављен овај нацрт са рефератом за свих пет година. Сведок наводи да му је наређено да изради нацрт споразума о пословно техничкој сарадњи, да му је то наредила [REDACTED] 17.08.2005. године. Не сећа се да ли је имао контакте са пуковником [REDACTED] 15.08.2005. године или са неким из Управе Г-5. Разлог зашто је тражио да му се поново достави преглед је због тога што у претходном прегледу није било наведено који су приоритети, док су у другом акту наведени приоритети. Ови реферати које сведок примио од Г-5 – Управе за развој су у тренутку када су сачињени ови уговори које је потписао били за њега ирелевантни из разлога што су у одлуци Савета министара стајали сви елементи уговора од количине, цене и врсте војне опреме. Уговор за 2006 и 2007. годину произилази из одлуке Савета министара. Јовица Вучковић није на сведока утицао ни на који начин да сачини и потпише ова два уговора. Сведок је навео да се директно обраћао свакој управи за податке који су били у оквиру његовог посла и није му било познато да има обавезу да захтева било шта преко кабинета начелника ГШ. Одлука Савета министара за сведока је била основни параметар за материјалне елементе уговора а не појединачни реферати.

Сведок [REDACTED] је навела да се налази на функцији секретара Секретаријата министарства одбране од 08.12.2004. године на основу одлуке Савета министара. Генерала Кокановића познаје уназад две године када је била начелник Дирекције за правне послове, такође је упознала и [REDACTED] [REDACTED] упознала је и [REDACTED] у јулу месецу 2005. године када је била на Рајцу, где је био семинар везан на преглед одбране док [REDACTED] не познаје. Од када се налази на месту секретара више иницијатива је било од стране ГШ сектора за материјалне ресурсе и Сектора за политику одбране, за

набавку опреме за јединице у КЗБ, антитерористичке као и за редовно опремање војске.

Почетком августа 2005. године министар Давинић ју је обавестио да жели да опреми војску у складу са захтевима и да ће на основу Уредбе о могућности непосредне куповине опреме бити преговарано са [REDACTED] у вези набавке опреме из ПМД. Некако у то време из сектора за материјалне ресурсе са потписом Кокановића стиже материјал под називом "Трошкови развоја модернизације опреме за 2005 и период 2006 и 2010 година". Тај материјал је упућен дана 05.08.2005. године са потписом министра Давинића према Савету министара на усвајање. Нацрт закључка су писали људи из сектора за материјалне ресурсе. Савет министара је истог дана 08.08.2005. године усвојио закључке и то је сведок сазнала тако што је секретар кабинета [REDACTED] доставио обавештење о томе да су закључци усвојени а обавештења су примили 12.08.2005. године. Тим усвојеним закључцима Савет министара је усвојио информацију министра одбране о токовима развоја и модернизације и опремања војске за 2005 годину и за период од 2006 до 2010. године, и сагласио се да се додатна средстава за опремање војске ангажују од продаје вишкова непокретности, наоружања, донација а која ће бити уплаћена на посебан рачун. Такође је закључком регулисано да се задужи МО да у складу са обезбеђеним финансијским средствима реализује планиране активности на опремању војске. У то време је увелико ишао тендер за продају- односно достављен предмет Влади Србије за издавање Карађорђева на 20 година, завршавао се оглас за продају зграде ВТИ, такође је од стране Владе Србије дата сагласност, односно одобрење да се продају три Дома војске у Србији. Сведок наводи да је [REDACTED] у августу видела само једанпут и то да се срела у ходнику са њим када је ишао код министра. У вези предметног уговора сведок изјављује да искључује сваку могућност да је она била кога звала везано за закључење уговора нити да је дала било какве налоге да се нешто уради. Од 01.08. па до 01.09.2005. године сведок наводи да је ишла на Војну академију где је усавршавала енглески језик. Негде пре 17.08.2005. године када је дошла у кабинет министра затекла је пуковника [REDACTED] са одређеним материјалима и табелама и министар је рекао да се управо прапрема материјал за реализацију тих послова са ПМД. Након тога дана 17.08.2005. године у Секретаријату се прима акт Управе за снабдевање број 1026-2 заједно са одлуком која треба да буде потписана од стране Давинића и у том акту се наглашава да због хитности припреме нацрта одлуке, није прибављено мишљење релевантних управа а то су Управа за буџет и финансије и правне управе. Потписник тог акта је [REDACTED]. Када је добила овај акт сведок наводи с обзиром да није поступљено по наредби министра од 07.04.2005. године а која наредба је управо израђена у секретаријату, да када су у питању материјална давања, да мора постојати и мишљење Управе за буџет што је регулисано тачком 8 Актом секретаријата од 19.08.2005. године, Сектору за материјалне ресурсе

су враћени списи а са захтевом да се поступи по наредби министра, а то је да се прибави мишљења Управа које је напред навела. Ова одлука није ни достављена министру на потпис, додала је да је генерал Кокановић био на годишњем одмору. Нацрт одлуке од 17.08.2005. године је достављен уз пропратни акт где је стајало да се ради на основу усменог наређења министра одбране, где су наведени и реферати из Г-5. Дана 17.08.2005. године су добили допис из Управе за снабдевање где се тражи да одреде лице за члана комисије за набавку НВО од ПМД, али по одлуци министра од 17.08.2005. године, која је била потписана и то је била друга одлука. Ова одлука се односила на набавку шлемова и борбених прелука а за износ 74 милиона динара.

Дана 19.08.2005. године у Секретаријату су из Управе за снабдевање стигла два акта и то су 1026-5 и у том акту се наводе табеле о набавци опреме од ПМД за 2006 и 2007. годину и у том акту се тражи да сведок упозна министра и да у вези са тим тражи став министра. У потпису тих аката је [REDACTED] Други акт је број 687-7 од 18.08.2005. године који је сведок добила 19.08.2005. године и у том акту се говори да је урађен план опремања за 2006-2010. годину и да се чека одлука Савета министара и тај пропратни акт је потписао пуковник [REDACTED]. Сведок наводи да се у то време није чула ни са ким из Управе за развој, нити из Управе за снабдевање.

22.08.2005. године у понедељак сведок наводи да је негде око 08:30 часова упознала министра Давинића са оба акта које је добила од Управе за снабдевање а које је потписао пуковник [REDACTED]. Министар јој је рекао да је Управа за снабдевање сачинила план куповине опреме "ПМД" за период од 5 година и то 2006-2010 година, те да му није јасно зашто су приложене табеле само за две године. Министар јој је наложио да се те табеле прибаве из Управе за снабдевање и да се уради нацрт одлуке за савет министара те да се непосредном погодбом изврши набавка опреме од ПМД за период од 2006-2010. године. Тај нацрт одлуке је урађен у служби секретаријата и те табеле је донео пуковник [REDACTED] па их је сведок показала министру и он је рекао да су то те табеле са којима је упознат.

Нацрт одлуке урадила је [REDACTED] сведок наводи да је она само контролисала нацрт одлуке. Основ за доношење ове одлуке били су закључци Савета министара од 08.08.2005. године и члан 14 Закона о Савету министара. Тај члан говори о томе да Савет министара доноси одлуке ради извршавања закона и других одлука Скупштине СЦГ. Скупштина је 18.11.2004. године усвојила стратегију одбране где у тачци 6 става 2 стоји да се основ за финансирање одбране, поред средстава из буџета изналази и из других средстава који се остваре у систему одбране. У нацрту одлуке од 22.08.2005. године као основ је наведено да се одобрава МО да ће из средстава остварених располагањем покретном и непокретном имовином и

на други начин који ће бити уплаћени на посебан рачун извршити набавка опреме од ПМД. Дана 23.08.2005. године сведок наводи када се са министром Давинићем враћала авионом из Тивта да ју је он питао шта она мисли да ли споразум о пословној сарадњи са ПМД може да потпише председник [REDACTED] и сведок наводи да му је рекла да је то правно немогуће и да је он тај споразум вратио Управи за снабдевање јер је истог мишљења, већ да тај споразум треба да потпише лице које је за то овлашћено. Сведок је навела да дана 24.08.2005. године није причала ни телефоном ни лично са пуковником [REDACTED]. О томе да су потписани уговори сведок наводи да је сазнала негде крајем августа 2005. године јер Дирекција за имовинско правне послове у оквиру Секретаријата је нацрте уговора на које даје сагласност добија дискретно од тих организацијских јединица. У вези са 24.08.2005. године сведок је навела да она сигурно није била у исто време у кабинету са министром Давинићем и генералом Кокановићем, те да јој ништа није познато у вези подношења захтева од стране ПМД а у вези исплате авансног износа од 2 милиона евра ПМД-у. Сведокиња је навела да је за износ од 80 милиона евра први пут сазнала из акта од 19.08.2005. године о чему је раније говорила. Још је додала да нацрт споразума са пропратним актом није био у раду ни код ње ни у њеној служби. Генерал Кокановић је потписао допис и мисли сведок да га је он потписао а који је достављен према Секретаријату негде у мају или јуну месецу 2005. године у коме је навео да је искључена могућност непосредне погодбе у том смислу да дају непокретности ПМД-у без тендера, уз замену за опрему коју они нуде. Секретаријату се није обраћао само [REDACTED] а такав вид компензације нудила су и друга предузећа. Сведок наводи да јој је министар Давинић рекао да сачини нацрт одлуке за Савет министара и то за период од пет година, везано за предузеће [REDACTED] у вези са набавком опреме и да је Управа за снабдевање тај пројекат сачинила за период од пет година уствари табеле и да је то потребно тако урадити не само за 2006 и 2007. годину, обзиром да закључци Савета министара обухватају период од пет година као и да се стратегијски преглед одбране односи на закључке за наведени период.

Сведок [REDACTED] је навео да се налазио на дужности коминистра у Министарству одбране од 2003. године, да генерала Кокановића познаје од како је дошао на ту функцију да [REDACTED] [REDACTED] познаје од пре неких шест до седам месеци када га је позвао на прославу обележавања 20 година пословања његовог предузећа али он тој прослави није присуствовао.

У вези закључења два предметна уговора између Министарства одбране и производње [REDACTED] сведок је навео да му ништа није познато и да је о томе сазнао тек преко средстава информисања, а након што су новине почеле да пишу о томе.

325/88

Дана 22.08.2005. године добио је писмен позив од власника и директора ПМД преко начелника свог кабинета да обиђе фабрику у Зрењанину и ишао је у ту посету 23.08.2005. године и то заједно са генералом Кокановићем. Све време боравка у Зрењанину па и приликом повратка у Београд нико није ништа говорио у вези евентуалног закључења уговора између ПМД и Војске. О томе нису говорили ни генерал Кокановић а ни [REDACTED]. Ни након сазнања о овим уговорима сведок наводи да Давинића није посебно питао на који су начин закључени ови уговори али би изнео да у моралном погледу има високо мишљење о Давинићу и зна да он никада не би ушао у шпекулативне преговоре.

Стратегијски преглед одбране је један од најзначајних докумената и сведок наводи да је учествовао у креирању тих докумената, да су у вези са тим документом била разна саветовања и сесије и тим актом се полазило од тога да је мирнодопски састав војске требало да броји око 30000 а за ратни 90000 војника и пројектовано је да наш војник буде опремљен по НАТО стандардима али ти акти за сведока представљају само лепе жеље из разлога што тако опремање војске много кошта.

Читањем дописа који је упутила производња [REDACTED] и то на руке начелнику генерал потпуковнику [REDACTED] број 02/75-1 од 28.03.2005. године овај суд је утврдио да се директор ПМД [REDACTED] обраћа начелнику Генералштаба у коме нуди сарадњу снабдевања опремом ВСЦГ те да је свестан услова рестриктивног финансирања послова одбране и изражава спремност да у замену за некретнине које је војска огласила сувишним и слободним за продају испоручи опрему из њиховог производног програма за коју војска оцени да јој је потребна. У допису наглашава да је такву понуду прошле године упутио Управи за снабдевање али да није добио повратну информацију да ли је војска заинтересована за такву врсту сарадње.

Читањем дописа кабинета начелника Генералштаба војске СЦГ Пов.бр.1217-2 од 30.03.2005. године који је потписао начелник пуковник Миломир Газдић, утврђено је да је исти упућен начелнику Управе за развој Г-5 у коме га обавештава о допису ПМД од 28.03.2005. године који нуде испоруку опреме Војсци СЦГ у замену за некретнине које су оглашене сувишним и слободним за продају па моли стручне службе да предмет размотре, дефинишу потребе за опремом и доставе предлог кабинету ради упознавања начелника ГШ ВСЦГ и одговора подносиоцу.

Читањем акта Генералштаба Војске СЦГ – Сектора за копнену војску Пов.бр.2056-3 од 08.10.2004. године упућен Сектору за МР МО Управи за снабдевање а који је потписао заменик начелника ГШ ВСЦГ за КОВ генерал потпуковник [REDACTED] суд је утврдио да је у вези

2, 9 k / 88

наведеног акта Пов.бр.2138-2 од 28.09.2004. године дато мишљење да су сагласни са предлогом реализације презентације производа Миле Драгић из Зрењанина везаних за опремање војника, возила и објеката, те да су учествовали у развоју већег дела кроз исказивање ТТЗ и испитивање карактеристика, те да постоји потреба за набавком опреме из производног програма ПМД на нивоу ВСЦГ а да су потребе за производима ПМД из Зрењанина из тактичке надлежности Сектора КОВ исказане за бројну величину ратне војске од 60000 људи у складу са планом реформских промена ВСЦГ од 2004 до 2010. године. Саставни део овог дописа је табела о количинама, ценама опреме за надлежности Управе пешадије, Управе инжињерије и Управе АБХО.

Читањем дописа који је потписао потпредседник Владе Републике Србије [REDACTED] бр. 46-7534/2004 од 25.11.2004. године а који је упућен Министарству одбране се утврђује да Влада Републике Србије инсистира на што бржем завршетку рада Комисије за утврђивање обима имовине која је неопходна за функционисање институција ДЗ СЦГ као и обима структуре и начина расподеле преостале имовине. Изузетно у поступцима располагања наведеном имовином а у циљу прибављања неопходних средстава за побољшање материјалног положаја Војске Србије и Црне Горе, Влада Републике Србије може, на предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије дати претходну сагласност за располагање том имовином, под условом да се средства која се прибаве по том основу уплате на подрачун који ће се отворити у оквиру консолидованог рачуна трезора републике, којим ће располагати Влада Републике Србије.

Читањем Закључка Владе Републике Србије број 46-7534/2004-9 од 16.12.2004. године овај суд је утврдио да је наведено да Влада Републике Србије може на предлог Републичке дирекције за имовину Републике Србије дати претходну сагласност за располагање том имовином под условом да се средства која се уплате по том основу на подрачун који ће се отворити у оквиру консолидованог рачуна трезора републике и којим ће располагати министар одбране Србије и Црне Горе или лице које он за то овласти. Средства која се остваре по основу располагања имовином из става 2 ове тачке користиће се за намене наведене у том ставу у складу са посебним програмом надлежног органа ДЗ СЦГ.

Читањем дописа министра одбране Првослава Давинића упућеном премијеру Владе Републике Србије Господину [REDACTED] [REDACTED] Инт.бр. 238-21 од 03.08.2005. године суд је утврдио да се министар одбране обратио премијеру Владе Србије са молбом да личним ауторитетом а у складу са надлежностима подржи План и приоритете опремања ВСЦГ средствима наоружања и војне опреме у 2005/2006 годину као и план опремања за период 2006/2010 година.

327/88

Читањем дописа кабинета начелника Генералштаба ВСЦГ пуковника [REDACTED] Инт.бр.30-9 од 19.01.2005. године и Инт.бр.30-11 од 20.01.2005. године упућеним Управи за људске ресурсе ГШ ВСЦГ је утврђено да је од Управе за људске ресурсе тражено да сагледају своје потребе у текућој години а имајући у виду члан 4 Уредбе о фонду за реформу система одбране ДЗ СЦГ којим је одређено шта се све финансира средствима фонда те да се израде предлози програма из њихове надлежности и исти доставе Сектору за материјалне ресурсе МО као носиоцу израде прегледа програма најкасније до 24 јануара 2005. године до 12:00 часова.

Читањем дописа кабинета начелника генералштаба [REDACTED] Пов.бр.1217-2 од 30.03.2005. године упућен Управи за развој Г-5 суд је утврдио да је у прилогу овог дописа достављен на даљу надлежност управи за развој допис ПМД из Зрењанина Пов.бр. 02/75 – 1 од 28.03.2005. године којим нуде испоруку опреме војски СЦГ у замену за некретнине које су оглашене сувишним и слободним за продају. Истовремено моле стручне службе да предмет размотре, дефинишу потребе за опремом и доставе предлог овом кабинету ради упознавања начелника ГШ ВСЦГ и одговора подносиоцу.

Читањем дописа Сектора за копнену војску Управе пешадије Инт.бр. 83/1 од 21.01.2005. године који је потписао начелник генерал мајор [REDACTED] је утврђено да се у прилогу овог акта доставља предлог програма коришћења средстава оствареним отуђењем за нове набавке средстава НВО из тактичке надлежности Управе пешадије у 2005. години и да су у програму исказане потребе приоритетног опремања средстава НВО и УБС чије стање потпуно критично.

Читањем дописа Управе за развој Г-5 Пов.бр. 303-2 од 04.04.2005. године упућеног кабинету НГШ ВСЦГ утврђено је да је Управа за развој одговара и доставља податке о потребама за средствима НВО из производног програма предузећа ПМД из Зрењанина а потребе су исказане по тактичким носицима у складу са планом реформских промена ВСЦГ до 2010. године на основу потреба које је већ доставио Сектор за КОВ и дати су табеларни прегледи за пешадију, инжењерију и АБХО а допис је потписао начелник генерал мајор [REDACTED]

Читањем дописа заменика начелника ГШ ВСЦГ за КОВ генерал потпуковник [REDACTED] заведен под Пов.бр. 122-2 од 06.04.2005. године утврђено је да он у овом допису наводи да је сагласан са претходно достављеним подацима Сектора за КОВ дана 30.09.2004. године а у вези потреба са средствима НВО из производног програма "Производња Миле Драгић" по акту Управе за снабдевање Пов.бр.2138-2 од 28.09.2004. године и овај допис је упућен Управи за развој.

Читањем дописа начелника Управе за развој Г-5 генерал мајора [REDACTED] Пов.бр. 56-4 од 06.04.2005. године упућеног Савету НВО се утврђује да Управа за развој сматра да овакав начин опремања јединица ВСЦГ а коју је понудила производња [REDACTED] из свог производног програма у замену за вишкове непокретности војске дају могућност интензивније модернизације ВСЦГ у складу са динамичким планом реформи до 2010. године тим пре што се ради о произвођачу средстава НВО чије квалитет потврђен у надлежним институцијама ВСЦГ, те да се прихвата понуђени концепт опремања јединица ВСЦГ средствима НВО из производног програма предузећа [REDACTED] заменом за некретнине. Предлогом обухватити и динамику реализације испорука средстава НВО коју власити са динамичким планом реформе војске до 2010. године. Саставни део овог дописа су и табеле изражене у количини и оријентационој цени време.

Читањем дописа Управе за развој Г-5 Пов.бр. 56-5 од 06.04.2005. године је утврђено да је у прилогу овог акта достављена допуна материјала на другу Седницу савета за НВО и да ће се материјал разматрати у склопу упућеног дневног реда седнице тачка 6 информација о продаји НВО са тачка ВСЦГ и тачка 7 информација о предлогу предузећа ПМД.

Читањем записника са Друге седнице Савета за НВО Пов.бр.56-6 од 14.04.2005. године је утврђено да је између осталог донет закључак да се сваја листа сувишних средстава НВО који ће се отуђити, продати по партијама, количини и купцима с тим да се предузећу ПМД средстава НВО отуђе у замену за средстава балистичке заштите из њиховог производног програма.

Читањем дописа Управе за развој Г-5 Пов.бр. 56-7 од 14.04.2005. године је утврђено да је председник савета за НВО упутио начелнику ГШ ВСЦГ информацију о усвојеним закључцима са друге седнице Савета за НВО.

Читањем дописа заменика начелника Генералштаба ВСЦГ вицеадмирала [REDACTED] упућено начелнику Министарства одбране СЦГ Пов.бр. 56-13 од 15.04.2005. године утврђено је да се савештава начелник Министарства одбране СЦГ да је акт производње [REDACTED] од 28.03.2005. године у коме је предложено да се у условима тежаканог финансирања реформе система одбране, опремање јединица ВСЦГ средствима НВО из производног програма наведеног предузећа врши путем замене за некретнине у власништву војске СЦГ и да је овај предлог разматран на другој седници Савета за НВО одржаној 11.04.2005. године те да је Савет закључио да је понуђени концепт опремања у замену за некретнине један од могућих начина опремања у складу са планом реформи

ВСЦГ до 2010. године и сагласио се са таквим концептом опремања па је предложено да Министарство одбране размотри предлог предузећа ПМД.

Читањем дописа Управе за развој Г-5 Пов.бр. 05/258-2 од 30.05.2005. године упућен Управи за људске ресурсе утврђено је да су достављени подаци за овлашћена лица Јовицу Вучковића и [REDACTED] који ће достављати информације пуковнику [REDACTED] у име Управе за развој.

Читањем записника са Треће седнице Савета за НВО Пов.бр. 248-3 од 09.06.2005. године овај суд је утврдио да је Савет за НВО сагласан да се у замену за некретнине испоруче средстава НВО из производног програма предузећа ПМД у мери законских могућности и одлуке МО након чега би се одредили приоритети по врстама опреме из предлога ЗН ГШ за КОВ акт Пов.бр. 122-2 од 06.04.2005. године, те су даљим закључцима усвојене листе сувишних средстава НВО који ће се отуђити- продати.

Читањем дописа упућеног од стране председника Савета за НВО вицеадмирала [REDACTED] Пов.бр. 248-4 од 09.06.2005. године начелнику Генералштаба начелнику ВСЦГ утврђено је да се исти обавештава о раду Треће седнице Савета за НВО и усвојеним закључцима.

Читањем дописа начелника Управе за развој генерала мајора [REDACTED] Пов.бр. 659-1 од 21.06.2005. године упућен Управи за снабдевање СМР МО је утврђено да је у прилогу акта достављен оверен план опремања за 2005. годину за организацијске јединице ГШ ВСЦГ и НВО на реализацију а да покренуте захтеве за набавку који су им достављени а нису потписани или оверени од стране начелника Управе за развој Г-5 ставе ван снаге јер за њих не постоје одобрена финансијска средстава у плану опремања.

Читањем записника са Четврте седнице Савета за НВО Пов.бр. 248-8 од 11.07.2005. године овај суд је утврдио да је између осталог на овој седници усвојена листа сувишених средстава НВО која ће се отуђити – продати по врстама количини и кушцима из прилога број 2 материјала за четврту седницу Савета за НВО са изменама и тачкама 10 и 11. Такође је усвојена листа сувишних средстава НВО, Управа за логистику ће доставити потребне податке Управи за одбрамбене технологије Сектора за материјалне ресурсе МО ради оглашавања сувишних конкретних врста и количина средстава НВО. По извршеном оглашавању сувишних средстава НВО, Управа за логистику ће на основу усвојене листе од стране Савета за НВО израдити и доставити на потпис нацрт одлуке Министра одбране о отуђењу вишкова НВО.

Читањем дописа кабинета начелника Генералштаба Војске Србије и Црне Горе упућен Министарству одбране Управи за односе са јавношћу Инт.бр. 2758-4 од 11.07.2005. године је утврђено да је начелник Генералштаба војске СЦГ генерал потпуковник [REDACTED] упознат са горе наведеним актом и после обављених консултација сагласан је да се омогући разговор новинару листа Вечерње новости [REDACTED] са саговорником из Управе за развој на тему опремања јединица војске СЦГ.

Читањем дописа помоћника заменика начелника ГШ ВСЦГ за КОВ пуковника [REDACTED] упућен Управи за развој Пов.бр. 348-1 од 12.07.2005. године овај суд је утврдио да је на основу усменог наређења са колегијума НГШ ВСЦГ пуковник [REDACTED] доставио преглед најзначајних средстава за опремање јединица копнене војске а која се производе у предузеће Производња [REDACTED]

Читањем дописа Пов.бр.1015-1 од 18.07.2005. године начелника Управе за развој генерал мајора [REDACTED] упућеног Управи за снабдевање, утврђено је да је он обавестио управу за снабдевање да у војсци СЦГ нема резерви опреме која је планирана новом набавком.

Читањем пријаве за коришћење годишњег одмора за 2005. годину генерал мајора [REDACTED] утврђено је да је исти тражио годишњи одмор од 1 августа до 2 септембра 2005. године а да ће га на дужности заступати пуковник др Јовица Вучковић начелник Трећег одељења за развој и опремање.

Читањем акта Инт.бр. 238-22 од 03.08.2005. године суд је утврдио да се министар одбране Првослав Давинић обратио потпредседнику Владе Републике Србије Мирољубу Лабусу са молбом да потпредседник Владе личним ауторитетом подржи план приоритетног опремања ВСЦГ са средствима наоружања и војне опреме за 2005 и 2006 годину, као и план опремања за период од 2006 до 2010. година. У допису је наведено да су приликом плана опремања за период од 2006 до 2010. године коришћени резултати квалитативне анализе средстава НВО која се налазе у оперативној употреби у ВСЦГ. Укупни трошкови нових набавки средстава НВО за период од 2006 до 2010. године износе 1.122.593.763 долара. Даље је наведено да би се опремање вршило средствима са домаћег тржишта и из увоза. Прегледи средстава за период од 2006 године до 2010. године израђени су на основу предлога Генералштаба ВСЦГ.

Планови опремања упућени су ради упознавања ВСО и Савету Министара ДЗ СЦГ.

Читањем дописа Секретаријата Министарства одбране који је потписала секретар [REDACTED] бр. 238-27 од 08.08.2005. године упућеног Савету министара – генералном секретару суд је утврдио да је у прилогу дописа достављена информација о трошковима развоја, модернизације и опремања војске СЦГ средствима наоружања и војне опреме у 2005. години и у уперииоду од 2006. до 2010. године са предлогом закључака ради разматрања и усвајања на првој наредног седници Савета министара.

Читањем дописа генералног секретара Савета министара Србије и Црне Горе [REDACTED] упућеног Министарству обране бр. 8-20/2005 од 08.08.2005. године овај суд је утврдио да генерални секретар у наведеном допису обавештава Министарство одбране да је Савет министара на седници одржаној 08.08.2005. године усвојио информацију о трошковима развоја и модернизације опремања војске Србије и Црне Горе, средствима наоружања и војне опреме у 2005. години и у периоду од 2006 до 2010. године у тексту које је доставило Министарство одбране и с тим у вези се сагласио да се додатна средстава, потребна за модернизацију и опремање Војске Србије и Црне Горе обезбеде од продаје вишкова непокретности и наоружања, донација и сл., која ће се уплаћивати на посебан предрачун који ће бити отворен у оквиру консолидованог рачуна трезора Републике Србије и којим ће располагати министар одбране.

Надаље је задужило Министарство одбране да у складу са обезбеђеним финансијским средствима реализију планиране активности на модернизацији и опремању Војске Србије и Црне Горе у наредном периоду.

Читањем дописа Управе за развој Пов.бр.1395-1 од 15.08.2005. године који је поднет Управи за снабдевање Министарства одбране а који је потписао пуковник др Јовица Вучковић суд је утврдио да у допису стоји да је на основу усменог захтева пуковника [REDACTED] из Управе за снабдевање МО, а у циљу припреме уговора о пословно-техничкој сарадњи МО са предузећем ПМД у прилогу акта се достављају реферати за набавку средстава НВО из производног програма наведеног предузећа. Реферати су по врстама и количинама средстава НВО усклађени са структуром снага мирнодопске и ратне ВСЦГ по стратегијском прегледу одбране за бројну величину мирнодопске војске од 28000 људи и ратне војске од 94000 људи.

Набавке су планиране тако да се у првој фази у периоду од 2005. до 2007. године опреми мирнодопска војска, а да се у другој фази у периоду од 2008. до 2009. године заврши опремање ратне војске. Достављене реферате покренути (склопити уговоре тек након потписивања уговора о пословно-техничкој сарадњи са предузећем ПМД и уговоре о новим набавкама). Приликом сачињавања уговора за нове набавке молимо Вас да се испорука

средстава регулише фазно (прва фаза 2005-2007 и друга фаза 2008-2009) година.

Читањем дописа начелника Генералштаба генерал потпуковника Драгана Паскаша упућеног министру одбране Првославу Давинићу Пов.бр.3451-2 од 16.08.2005. године овај суд је утврдио да се наведеном допису начелник Генералштаба обраћа министру одбране и обавештава га о проблемима и потешкоћама око набавки унуформи и друге личне опреме за регруте септембарске партије а затим у допису наводи да због ограничених финансијских средстава за опремање у сврху реализације Плана приоритетног опремања ВСЦГ у 2005. години, сходно закључцима проширеног колегијума министра одбране СЦГ одржаног 06.05.2005. године, ГШ ВСЦГ је дефинисао приоритете набвке у првој фази реализације при чему је предвиђена и набавка 30000 комплета униформе војничке и 2500 комплета заштитне балистичке опреме за попуну јединица ангажованих у КЗБ, Актом Пов.бр. 895-2 од 13.05.2005. године предлози и захтеви за приоритетне набавке достављени су Министарству одбране на даљи поступак.

Читањем дописа Управе за развој Пов.бр.4171-1 од 19.08.2005. године коју заступа начелник пуковник Јовица Вучковић упућен Управи за снабдевање МО у коме Јовица Вучковић обавештава Управу за снабдевање да на основу усменог захтева пуковника Андрића доставља реферате за набавку средстава НВО из производног програма "Производња Миле Драгић" у оквиру уговора о пословно -техничкој сарадњи и да у оквиру наведеног уговора укупне количине које су доставили актом Пов.бр.1395-1 од 15.08.2005. године односиле су се на период 2005-2009. година. У вези са тим је дао следеће исправке:

-да се у достављеном плану изврши фазни померај тако да план важи за 2006-2010. годину, с тим да се набавка за 2005. годину планира у 2006. години.

-у рефератима које су доставили за укупне количине нетачно је достављен реферат за плочу балистичку 3+. Уместо количине 500 комада треба да стоји 12500 комада.

Читањем дописа генералног секретара Савета министара Игора Јовичића упућеног Министарству одбране Пов.бр. 8-19/2005 од 22.08.2005. године овај суд је утврдио да генерални секретар обавештава да је Савет министара на седници одржаној 22.08.2005. године донео одлуку којом се Министарству одбране одобрава извршење набавке средстава за модернизацију и опремање Војске Србије и Црне Горе од предузећа ПМД из Зрењанина у периоду од 01.01.2006. закључно са 31.12.2010. године (према

спецификацији по врсти, количини и годинама) из средстава остварених располагањем покретном и непокретном имовином, продајом вишкова наоружања и војне опреме, донацијама и слично у тексту који је доставило Министарство одбране.

Читањем дописа генералног секретара Савета Министара Игора Јовичића упућеног Министарству одбране Пов.бр. 8-19/2005 од 23.08.2005. године суд је утврдио да генерални секретар у прилогу дописа доставља одлуку којом се одобрава Министарству одбране да из средстава остварених располагањем покретног и непокретног имовином, продајом вишкова наоружања и војне опреме, донацијом и слично а која се уплаћују на посебан подрачун у оквиру консолидованог рачуна трезора Републике Србије а којим располаже министар одбране изврши набавку средстава за модернизацију и опремање војске Србије и Црне Горе од предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина за период од 01.01.2006. године закључно са 31.12.2010. године према спецификацији (по врсти, количини и годинама која је дата у прилогу ове одлуке и која чини њен саставни део) Еп.бр.192 коју је Савет министара донео на седници одржано 22.08.2005. године а потписао је председник Србије и Црне Горе [REDACTED]. У ставу 2 наведене одлуке овлашћује се министар одбране да са предузећем из тачке 1 ове одлуке закључи појединачне уговоре за сваку годину посебно у складу са планираним приливом финансијских средстава. У тачки 3 поменуте одлуке је наведено да ова одлука ступа на снагу даном доношења.

Читањем уговора бр. 1026-25-202-05 закљученог дана 25.08.2005. године између СЦГ-Министарства одбране, Управе за снабдевање коју заступа начелник – пуковник [REDACTED] у даљем тексту наручилац и предузећа "Производње Миле Драгић" из Зрењанина ул. Македонска бр. 11, које заступа генерални директор [REDACTED] у даљем тексту испоручилац овај суд је утврдио да је као испоручилац на овом уговору потписан генерални директор [REDACTED] а као наручилац по овлашћењу начелника пуковник мр [REDACTED].

Чланом 1 предметног уговора испоручилац се обавезао да изradi и изврши испоруку а наручилац је сагласан да преузме и плати средстава из прилога овог уговора. Производња и прилив средстава из члана 1 овог уговора врши ће се према документацији наручиоца. Наручилац и испоручилац су се споразумели да цена средстава из прилога овог уговора буде орјентациона а да ће коначну цену утврдити Сектор за материјалне ресурсе МО. Укупна вредност уговора по коначано утврђеним ценама не може бити већа од 90.155 милиона еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан испоруке без ПДВ-а. Орјентациона вредност уговора без ПДВ-а износи 7.645.173.891 динара (рачунато по средњем курсу еура од 84,8 динара) Уговорене стране су сагласне да се испорука уговорених

средстава изврши sukcesивно у 2006. години а да крајни рок испоруке буде до 31.12.2006. године.

У прилогу овог уговора налази се табела по врсти и количинама средстава за опремање војника по пројекту "Модел опремања војника за 21 век за 2006. годину" са прорачуном трошкова оријентационо.

Читањем уговора бр. 1027-25-203-05 закљученог дана 25.08.2005. године између СЦГ-Министарства одбране, Управе за снабдевање коју заступа начелник – пуковник Миле Богдановић у даљем тексту наручилац и предузећа "Производње Миле Драгић" из Зрењанина ул. Македонска бр. 11, које заступа генерални директор [REDACTED] даљем тексту испоручилац овај суд је утврдио да је као испоручилац на овом уговору потписан генерални директор [REDACTED] а као наручилац по овлашћењу начелника пуковник мр [REDACTED]

Чланом 1 предметног уговора испоручилац се обавезао да изradi и изврши испоруку а наручилац је сагласан да преузме и плати средстава из прилога овог уговора. Производња и прилив средстава из члана 1 овог уговора врши ће се према документацији наручиоца. Наручилац и испоручилац су се споразумели да цена средстава из прилога овог уговора буде оријентациона а да ће коначну цену утврдити Сектор за материјалне ресурсе МО. Укупна вредност уговора по коначано утврђеним ценама не може бити већа од 85.837 милиона еура у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан испоруке без ПДВ-а. Оријентациона вредност уговора без ПДВ-а износи 7.279.033.124,00 динара (рачунато по средњем курсу еура од 84,8 динара) Уговорене стране су сагласне да се испорука уговорених средстава изврши sukcesивно у 2007. години а да крајни рок испоруке буде до 31.12.2007. године.

У прилогу овог уговора налази се табела по врсти и количинама средстава за опремање војника по пројекту "Модел опремања војника за 21 век за 2007. годину" са прорачуном трошкова оријентационо.

Читањем дописа Управе за снабдевање Инт.бр. 1026-51/05 суд је утврдио да је Управа за снабдевање упутила Управи за развој Г-5 допис да је на основу усменог наређења Министра одбране Управа за снабдевање добила задатак да у сарадњи са Управом за буџет и финансије, Дирекцијом за имовинско правне послове и управом за развој ГШ ВСЦГ (Г-5 формира комисију која ће утврдити платформу за разговор са предузећем ПМД везано за раскид закључених уговора број 1026-25-202-05 и 1027-25-203-05 од 25.08.2005. године, као и за евентуалну набавку покретних ствари из производног програма предузећа ПМД за 2006. годину.

Читањем извештаја из Казнене евиденције ПУ за град Београд за окр. Давинић Првослава од 01.12.2011. године овај суд је утврдио да окр. Давинић Првослав [REDACTED]

Читањем извештаја из Казнене евиденције ПУ за град Прокупље за окр. Кокановић Милуна од 30.11.2011. године овај суд је утврдио да окр. Кокановић Милун [REDACTED]

Читањем извештаја из Казнене евиденције ПУ за град Нови Сад за окр. Вучковић Јовицу од 26.11.2011. године овај суд је утврдио да окр. Вучковић Јовица [REDACTED]

Читањем пресуде Трговинског суда у Београду П.бр.3543/05 од 28.05.2008. године овај суд је утврдио да је одбијен тужбени захтев тужиоца Републике Србије да се утврде ништавим уговор број 1026-25-202-25 и уговор број 1027-25-203-25, закључени дана 25.08.2005. године између Републике Србије – Министарства одбране као правног следбеника Србије и Црне Горе- Министарства одбране и "Производње Миле Драгић из Зрењанина".

Читањем отпусне листе за окр. Кокановић Милуна Војно рехабилитационе установе у Мељинама бр. 2352/750 од 20.08.2005. године овај суд је утврдио да је окривљени Кокановић Милун примљен у ову установу 05.08.2005. године а да се отпустио 19.08.2005. године где је провео на лечењу.

Ценећи све напред наведене доказе, како појединачно тако и у међусобној повезаности, као и у односу на наводе одбране окривљених, а све сагласно члану 17 и члану 352 ЗКП-а, суд је утврдио да током кривичног поступка није доказано да су окривљени Првослав Давинић, Милун Кокановић и Јовица Вучковић извршили сваки од окривљених по једно кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ како је то ближе наведено у диспозитиву пресуде.

Наиме, суд је прихватио одбрану оптуженог Првослава Давинића да је он у критичном периоду био министар одбране ДЗ СЦГ, те да није искористио свој службени положај да би Милету Драгићу власнику предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина, прибавио корист у виду добијања посла снабдевања Војске СЦГ, војном опремом који није у интересу Државне заједнице СЦГ.

Оптужним актом окр. Првославу Давинићу се ставља на терет да је искористио свој службеног положаја омогућио [REDACTED] власнику предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина да прибави

корист у виду добијања послa снабдевања Војске СЦГ војном опремом, и то тако што је без икаквих консултација и обавештања начелника Генералштаба ВСЦГ а у то време то је био генерал [REDACTED] који за тај посао уопште није знао. Овакви наводи оптужног акта су демантовани најпре одбраном окр. Првослава Давинића који је детаљно суду објаснио како је текао посао у вези са опремањем војске СЦГ војном опремом и закључивања два уговора о снабдевања војске овом опремом од Предузећа "Производња Миле Драгић". Нашим нетачни су наводи из оптужног акта да тадашњи начелник Генералштаба генерал [REDACTED] није знао за овај посао у вези са снабдевањем војске СЦГ војном опремом од ПМД. Из писмене документације која је изведена током доказног поступка се јасно види да је производња Миле Драгић дугогодишњи снабдевач војске и полиције војном опремом те да је она снабдевала војску и пре овога посла а и након овога посла, и да је војска сарађивала са производњом [REDACTED] у вези побољшања карактеристика и својстава опреме коју је производња [REDACTED] произвођила за потребе војске и полиције. Осим тога још у септембру месецу 2004. године производња [REDACTED] обратила се актом Управи за снабдевање МО и понудила испоруку војне опреме из свог производног програма у замену за вишкове војних некретнина. На основу те понуде предузећа ПМД Управа за снабдевање се својим актом Пов.бр.2138-2 од 28.09.2004. године обратила Сектору за копнену војску Генералштаба војске Србије и Црне Горе, захтевајући да се копнена војска изјасни о понуђеној компензацији и исказе потребе копнене војске за војном опремом коју производи "Производња Миле Драгић". Акт је упућен Сектору за копнену војску јер је копнена војска најмасовнији вид оружаних снага (70% бројног стања) и као таква је највећи корисник војне опреме коју производи ПМД.

Сектор за копнену војску је својим актом Пов.бр.2056-3 од 08.10.2004. године одговорио Управи за снабдевање и подржао предлог компензације са ПМД истучићи да у постојећим лошим условима финансирања опремања војске Србије и Црне Горе кроз испоруку војне опреме у замену за некретнине даје могућност да се модернизација Војске СЦГ у целини обави у складу са планом реформи до 2010. године, пошто у редовном буџету није било довољно средстава за финансирање реформи система одбране, а са друге стране било је много вишкова војних некретнина чијом продајом је било могуће обезбедити довољно средстава за подршку планиране динамике реформи оружаних снага а Министарство одбране је покренуло активности да се изради свеобухватни програм коришћења средстава остварених отуђењем и другим облицима располагања имовине јер се то изричито захтевало у претходно наведеним закључцима Владе Републике Србије од 16.12.2004. године који је потписао тадашњи потпредседник [REDACTED]

У том циљу Министарство одбране се са својим актом Инт.бр.966-27/04 од 17.01.2005. године обратило између осталог и начелнику

Генералштаба ВСЦГ захтевајући да Генералштаб исказе потребе за опремањем војске и да достави свој предлог Програма коришћења средстава остварених отуђењем војне имовине.

Својим актом Инт.бр.30-9 од 19.01.2005. године и Инт.бр. 30-11 од 20.01.2005. године кабинет начелника Генералштаба се обратио свим организацијским целинама у Генералштабу захтевајући да исте доставе своје потребе опремања. У то време Генералштаб ВСЦГ имао је десет организацијских целина. Да су већ тада постојале велике потребе за опремом коју производи ПМД суд је утврдио из акта Управе пешадије Инт.бр. 83-1 од 21.01.2005. године у којој само та организациона целина исказује потребе за 15000 шлемова и 8000 прелука борбених балистичких (панцира). На основу предлога и исказаних потреба и осталих организационих целина Генералштаба, сачињен је обједињени Програм коришћења средстава оствареним отуђењем војне имовине и актом Пов.бр. 09/227-4 од 25.01.2005. године достављен Одељењу за финансије Генералштаба ВСЦГ које га је проследило према Министарству одбране.

Читањем акта број 02/75-1 од 28.03.2005. године овај суд је утврдио да се производња [REDACTED] директно обратила начелнику Генералштаба Војске СЦГ генералу [REDACTED] да је дала понуду да у замену за вишкове војних некретнина испоручи војну опрему из властитог производног програма, те [REDACTED] наводи у овом акту да је такву понуду већ дао Управи за снабдевање МО у септембру 2004. године али да није добио никакав одговор да ли је Министарство одбране уопште заинтересовано да у замену за вишкове војних некретнина набави опрему од [REDACTED]

Дакле, нетачни су наводи из оптужног акта да је окр.Првослав Давинић искоришћавањем свог службеног положаја [REDACTED] власнику предузећа "ПМД" прибавио корист у виду добијања посла снабдевање Војске СЦГ војном опремом без икакве консултације и обавештавања начелника Генералштаба ВСЦГ јер је на самом старту укључен и начелник Генералштаба ВСЦГ генерал [REDACTED] у решавање [REDACTED] захтева. Сходно овоме начелник кабинета Генералштаба упућује начелнику Управе за развој (Г-5) генералу [REDACTED] пов.бр. 1217-2 од 30.03.2005. године у коме тражи да се дефинишу потребе за [REDACTED] опремом и да се предлог достави у кабинет начелника Генералштаба, ради упознавања генерала [REDACTED] вези са овим начелник Управе за развој (Г-5) генерал [REDACTED] Пов.бр. 303-2 од 04.04.2005. године доставља кабинету начелника Генералштаба став у вези предлога предузећа ПМД и исказује потребе за [REDACTED] опремом и у свом акту наводи да је Сектор за КОВ по сличном захтеву већ доставио своје потребе актом Пов.бр.2056-3 од 08.10.2004. године, тако да је у свом акту генерал [REDACTED] само поновио већ исказане потребе копнене војске. По [REDACTED] понуди у активности је од самог

почетка био укључен и начелник Управе за развој Г-5 генерал [REDACTED] као и Савет за НВО као саветодавно тело начелника ГШ ВСЦГ на чијем је челу био заменик начелника Генералштаба адмирал [REDACTED]. Из акта Пов.бр. 303-3 од 05.04.2005. године председник Савета за НВО адмирал [REDACTED] је гражио од Сектора за КОВ да се изјаси да ли остаје при потребама за [REDACTED] опремом коју је већ исказао у свом акту Пов.бр. 2056-3 од 08.10.2004. године а те исте количине [REDACTED] опреме је већ исказао начелник Управе за развој Г-5 генерал [REDACTED] у свом акту Пов.бр. 303-2 од 04.04.2005. године. Из акта заменика начелника Генералштаба ВСЦГ генерала [REDACTED] Пов.бр. 122-2 од 06.04.2005. године а који је упућен адмиралу [REDACTED] суд је утврдио да он у овом акту потврђује да је сагласан са [REDACTED] опремом у количинама које је већ доставио Сектору за копнену војску својим актом 2056-3 од 08.10.2004. године. Након тога начелник Управе за развој Г-5 генерал [REDACTED] упућује Савету за наоружање и војну опрему акт Пов.бр. 56-4 од 06.04.2005. године у коме информисао савет о [REDACTED] понуди, образлаже потребе копнене војске за [REDACTED] опремом и предлаже Савету за НВО да се прихвати понуђени концепт опремања јединица ВСЦГ [REDACTED] опремом у замену за некретности и ова информација је стављена на дневни ред друге седнице Савета за НВО која је одржана 11.04.2005. године а уводно излагање по седмој тачки дневног реда – информацији о предлогу предузећа ПМД поднео је генерал [REDACTED].

Из записника са друге седнице Савета за НВО Пов.бр. 56-6 од 14.04.2005. године коју је потписао председник Савета за НВО [REDACTED] у тачки 7 стоји да је усвојена информација о [REDACTED] предлогу и да је Савет за НВО сагласан да се у замени за некретности испоручи [REDACTED] опрема по врстама и количинама како је предложио заменик Генералштаба ВСЦГ генерал [REDACTED] свом акту Пов.бр. 122-2 од 06.04.2005. године.

Председник Савета за НВО адмирал [REDACTED] сачињава информацију са друге седнице Савета за НВО (акт Пов.бр. 56-7) и доставља је начелнику Генералштаба генералу [REDACTED].

У току маја 2005. године начелник Управе за развој Г-5 генерал Живановић и начелник Генералштаба ВСЦГ генерал [REDACTED] актима Пов.бр. 895-1, 895-2 и 132-1 настављају активности према министру одбране Првославу Давинићу и тим актима захтевају приоритетну набавку веће количине [REDACTED] опреме (30000 комплета униформи, 5000 комбинезона и 1000 коплета одела за заштиту од кише, заштитна балистичка опрема).

Из записника са Треће седнице Савета за НВО која је одржана 06.06.2005. године о чему постоји записник Пов.бр. 248-3 од 09.06.2005. године суд је утврдио да је усвојен закључак да су верификовани закључци

Савета за НВО са друге седнице уз следећу измену: "Савет за НВО сагласан је да се у замену за некретнине испоруче средстава НВО из производног програма предузећа "ПМД" у мери законских могућности и одлуке МО након чега би се одредили приоритети по врстама опреме из предлога заменика и начелника Генералштаба ВСЦГ за копнену војску".

Извештај о раду треће седнице Савета за НВО достављен је начелнику Генералштаба ВСЦГ генералу [REDACTED] актом Пов.бр. 248-4 од 09.06.2005. године а који је потписао председник Савета за НВО адмирал [REDACTED] и у тачци 1 тог извештаја генерал [REDACTED] је изворно упознат како гласи допуњени текст закључака Савета за НВО у вези [REDACTED] предлога. Савет за НВО одржао је своју 4 седницу 05.06.2004. године што је суд утврдио из записника Пов.бр. 248-8 од 11.07.2005. године где у тачци 7 стоји да су верификовани закључци са треће седнице Савета за НВО у вези са [REDACTED] предлогом и достављени су свим члановима Савета за НВО као и начелнику Генералштаба по устаљеној процедури. Пошто је начелник Генералштаба ВСЦГ генерал [REDACTED] упознат са закључком Савета за НВО у вези са [REDACTED] предлогом он информисе чланове свог колегијума какву препоруку је добио од Савета за НВО у вези [REDACTED] предлога и на дневни ред колегијума ставља питање реализације опремања јединица копнене војске опремом коју производи ПМД и наређује свом заменику за копнену војску да достави најзначајнија средстава која се производе у производњи [REDACTED] ради опремања јединица копнене војске. У том моменту бројно стање копнене војске износило је 64000 људи. Подаци о потребама јединица копнене војске достављају се Управи за развој (Г-5) на чијем је челу генерал [REDACTED] ато што је Управа за развој била надлежна за опремање целокупног система одбране наоружањем и војном опремом за војску. Генерал [REDACTED] наређује да се у управи за развој прорачунају потребе опремања ВСЦГ заштитном балистичком опремом и шлемовима по пројектованој структури ратне војске а сходно Стратегијском прегледу одбране.

Према томе нетачни су наводи из оптужног акта да у читав овај посао опремања Војске СЦГ опремом од ПМД није укључен генерал [REDACTED] који је био начелник Генералштаба ВСЦГ па суд исказ генерала [REDACTED] који је саслушан у својству сведока није могао прихвати јер је у свом исказу све време тврдио да ништа не зна у вези са послом опремања војске производима ПМД, обзиром да је овакво његово казивање компромитовано напред наведеним писменим доказима и суд налази да је исказ сведока [REDACTED] нелогичан, неуверљив и у супротности са напред наведеним писменим доказима.

Нису доказани наводи у оптужном акту да је окр.Првослав Давинић искоришћавањем свог службеног положаја омогућио [REDACTED]

власнику предузеће производња [REDACTED] да прибави корист у виду добијања посла снабдевања ВСЦГ војном опремом који није у интересу ДЗ СЦГ јер је окривљени Првослав Давинић поступао на основу одлуке Савета министара ДЗ СЦГ Еп.бр. 192 коју је Савет министара донео дана 22.08.2005. године из које је суд утврдио да је одобрено Министарству одбране да из средстава оствареним располагањем покретном и непокретном имовине, продајом вишкова наружања и војне опреме, донација и слично, која се плаћују на посебан подрачун у оквиру консолидованог рачуна треза Републике Србије а којим располаже министар одбране изврши набавку средстава за модернизацију и опремање војске СЦГ од предузећа "Производња Миле Драгић" из Зрењанина за период од 01.01.2006. закључно са 31.12.2010. године према спецификацији (по врсти, колични и годинама) која је дата у прилогу ове одлуке и чини њен саставни део. Овом одлуком овлашћен је министар одбране да са предузетем из тачке 1 ове одлуке закључи појединачне уговоре за сваку годину посебно, у складу са планираним приливом финансијских средстава. Испред Савета министара ову одлуку је потписао председник Србије и Црне Горе [REDACTED] икле по налажењу суда на основу ове одлуке окр. Првослав Давић као министар одбране ВСЦГ је имао посебно овлашћење за закључивање правног посла који је предмет овог поступка. Искоришћавање службеног положаја, тачни коришћење права којима располаже одређено службено лице и која по праву припадају њему из самог својства службеног лица па по налажењу да окривљени Првослав Давинић није могао да искористи службени положај јер је за поступање у закључењу уговора из диспозитива пресуде имао посебно овлашћење на основу одлуке Савета министара Еп.бр.192 од 08.2005. године.

Такође нису доказани наводи из оптужног предлога да је окр.Првослав Давинић као министар одбране Државне заједнице Србије и Црне Горе без свих консултација и обавештања начелника ГШ СЦГ, након одређених према наредио да се изврши правни посао – закључење два уговора о снабдевању ВСЦГ војном опремом коју производи ПМД.

На основу напред цитираних писмених доказа који су детаљно излагани јасно је да је дописом секретара Министарства одбране од 18.08.2005. године који је упућен организационим јединицама министарства чујући и кабинет начелника ГШ јасно да је овај поступак инициран од осам месеци до тренутка доношења коначне одлуке да се на свим нивоима у министарству одбране и то у управама и секторима Министарства не расправљало о овом послу и о потребама појединих видова војске за опрему коју производи производња [REDACTED] те да је са тиме био упућен и кабинет начелника Генералштаба.

Нетачна је тврдња заступника јавне тужбе да је набавка по количини и вредности била у изразитом нескладу са потребама војске и финансијским могућностима државе. Из писане комуникације између организацијских јединица ГШ ВСЦГ и стручних служби МО а које је суд напред цитирао јасно произлази да је ГШ ВСЦГ итекако био упознат са количином и вртом опреме која је предмет закључивања уговора. Илустрације ради начелник управе пешадије генерал [REDACTED] је у свом допису ИНТ бр.83-11 од 21.01.2005. године навео да је за потребе рода пешадије потребно купити 40000 шлемова и 12500 заштитних прслука (панцира). У предметним уговорима је предмет заштитна балистичка опрема и то око 60000 шлемова и 60000 заштитних панцира а ако се има у виду чињеница да је тадашње а садашње бројно стање војске у миру 36000 припадника и да је такозвана ратна војска требало да броји 60000 људи онда је јасно да је уговорена количина итекако у складу са потребама мирнодопског и ратног војног састава.

Нису доказани наводи оптужног акта да окривљени Првослав Давинић као министар одбране за набавку наведене опреме није обезбедио, односно да нису постојала одобрена средства, нити је за њу претходно спроведен поступак прописан Уредбом о покретним стварима за посебне намене. Из прикупљених писмених доказа произилази да је окр. Давинић иницирао доношење поменуте Уредбе о покретним стварима за посебне намене, јер ова уредба није постојала до његовог доласка на чело Министарства одбране, те да је он хтео да када су у питању покретне ствари за посебне намене да постоји процедура као што су то имали други државни органи попут МУП-а, а осим тога дискутабилно је да ли предметна опрема која се наводи у закљученим уговорима може да се сврста у покретне ствари за посебне намене. У члану 4 цитиране уредбе у 18 тачки прописано је шта спада у покретне ствари за посебне намене и ни у једној тачки се не наводи заштитна балистичка опрема. Но и поред тога уколико би апстраковали ту правну чињеницу окривљени Давинић као и стручне службе МО су поступале у складу са наведеном Уредбом, јер су заштитину балистичку опрему уподобили покретним стварима које су наведене у уредби.

Суд налази да нису доказани наводи оптуженог акта да су окр. Милун Кокановић као службено лице-начелник Сектора за материјалне ресурсе МО и окр. Јовица Вучковић као службено лице заменик начелника Управе за развој Генералштаба ВСЦГ Г-5 извршили по једно кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а у време, на месту и начин како је то ближе наведено у диспозитиву оптужног акта јер уколико нема одговорности окривљеног Првослава Давинића који је најодговорнији у Министарству одбране, нејасно је како може бити одговорности окр. Милуна Кокановића и окр. Јовице Вучковића који су потчињени тадашњем министру одбране овде окр. Првославу Давинићу. Из докумената који регулишу

положај министра одбране и других организационих јединица у ГШ ВСЦГ суд је утврдио да је министар одбране најодговорнији у Министарству одбране да је он лице које руководи војском СЦГ а што се утврђује из стратегије одбране Државне заједнице коју је усвојила Скупштина Државне заједнице у новембру 2004. године у одељку 5 тачка 5 а из беле књиге одбране коју је донело Министарство одбране произилази закључак да начелник Генералштаба обавља оперативну функцију командовања војском. У критичном периоду ГШ ВСЦГ је био један од 6 организационих јединица МО па је потпуно апсурдна тврдња и правни став заступника јавне тужбе да је министар одбране морао да тражи консултацију те да обавести начелника Генералштаба о правном послу који је постао предмет овог поступка.

Из писмених доказа које је суд цитирао јасно произилази да је окривљени Првослав Давинић као министар одбране о наведеном послу и о потреби опремања војске СЦГ опремом коју производи [REDACTED] писмима обавештавао тадашњег министра финансија [REDACTED], потпредседника Владе РС Миролуба Лабуса од 25.11.2004. године и председника Владе Републике Србије Војислава Коштуницу од 03.08.2005. године, као и да се обраћао другим органима на нивоу тадашње Државне заједнице те да се овде није радило о никаквом тајном, нити убрзаном поступку набавке опреме за војску од ПМД, већ да су у вези са овим послом тражене консултације од стране Првослава Давинића пре свега од свих сектора и управа у Министарству одбране о потребама војске за опремом, а затим да су о томе упознати и највиши органи тадашње Државне заједнице СЦГ и Републике Србије.

Нису доказани наводи из оптуженог акта да је окр. Милун Кокановић као службено лице начелник Сектора за материјалне ресурсе у Министарству одбране искоришћавањем свог службеног положаја и не вршењем своје службене дужности [REDACTED] власнику предузећа ПМД из Зрењанина прибавио корист у виду омогућавања добијања посла снабдевања ВСЦГ војном опремом, који није у интересу ДЗ СЦГ тако што је у поступку поверљиве набавке војне опреме, свестан да за њу нема основних услова јер за набавку није постојао захтев фактичког носиоца ГШ ВСЦГ, набавке по количини и вредности била у изразитом нескладу са потребама војске, за набавку нису постојала одобрена средстава, нити је за њу претходно спроведен поступак прописан Уредбом о покретним стварима за посебне намене без икаквог противљења и упозоравања министра одбране Давинића на нерагуларност, недостатак услова и нерационалност читавог посла, приступио уговарању те набавке, тако што је 24.08.2005. године по Давинићевом наређењу да њему потчињени начелник Управе за снабдевање са [REDACTED] потпише два уговора о куповини заштитне балистичке опреме за 2006. и 2007. годину такво наређење издао заменику начелника Управе за снабдевање [REDACTED] да је овај 25.08.2005. године са

██████████ потписао наведене уговоре бр. 1026-25-202-05 и 1027-25-203-05.

Суд налази да не постоји ниједан доказ да је окр.Кокановић Милун извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ како је то ближе наведено у изреци пресуде. У време када му се ставља на терет да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја окр. Кокановић Милун уопште није био у Београду, нити на послу у Министарству одбране. Из писмене документације и то отпусне листе Војно рехабилитационе установе Мељине бр. 2352/750 од 20.08.2005. године овај суд је утврдио да је Кокановић Милун био на лечењу и рехабилитацији у овој установи од 05.08.2005. године до 19.08.2005. године, те да је према његовој изјави на посао у Министарство одбране дошао у понедељак 24.08.2005. године, када је предметни посао већ био завршен, дакле он није учествовао нити у поступку набавке поверљиве војне опреме, нити у поступку закључења уговора са производњом ██████████. Док се налазио на лечењу у Мељинама донета је одлука Савета министара од 22.08.2005. године, сачињени су нацрти и сањичени су уговори о набавци заштитне балистичке опреме са производњом ██████████ 20.08.2005. године у Управи за снабдевање одржани састанак комисије који је водио начелник ██████████. ██████████ су разматрани нацрти уговора и уговори о пословној сарадњи са производњом ██████████ што је потврдио и саслушани сведок ██████████ из одбране окривљеног Милуна Кокановић који је суд у целости прихватио се утврђује да је он 24.08.2005. године када је дошао на посао у Министарство одбране у разговору са тадашњим министром одбране овде окр. Првославом Давинићем кога је питао, где су паре, мислећи на средства за набавку ове опреме и да му је Давинић тада одговорио да су средства обезбеђења из продаје вишкова војне опреме и непокретности које војска не користи и које ће бити продате. Да је то тако потврдили су током поступка и саслушани сведоци ██████████, чије је исказе суд прихватио, јер су исти у складу са изведеним писменим доказима.

Из исказа сведока ██████████ који је суд прихватио, је утврђено да је он 24.08.2005. године реферисао окр.Кокановићу и рекао му да му је реферисао ██████████ је 22.08.2005. године потписао уговор о сарадњи са производњом ██████████ је испоштована комплетна процедура у вези са овим послом. Из напред изнетих доказа јасно прилази да окр. Милун Кокановић у критичном периоду уопште није био на послу ни у Београду у време када се овај посао завршавао већ да је био на лечењу у Мељинама, те да он није наредио сведоку ██████████ заменику начелника Управе за снабдевање да потпише предметне уговоре од 25.08.2005. године, а што потврђује и сведок ██████████ који у свом исказу наводи да је добио задатак да потпише наведене уговоре на основу

уменог наређења министра одбране, овде окр.Првослава Давинића. Суд налази да не постоји ниједан доказ да је окр.Кокановић Милун злоупотребио свој службени положај због чега га је суд због недостатка доказа а на основу одредбе члана 355 тачка 2 ЗКП-а ослободио оптужбе да је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја.

Суд налази да није доказано да је окривљени Јовица Вучковић као службено лице-заменик начелника Управе за развој Генералштаба ВСЦГ Г-5, некорисћавањем свог службеног положаја, прекорачењем граница свог службеног овлашћења и невршењем своје службене дужности [REDACTED] [REDACTED] власнику предузећа Производња "Миле Драгић" из Зрењанина прибавио корист у виду омогућавања добијања посла снабдевања ВСЦГ војном опремом који није у интересу ДЗ СЦГ, тако што је у поступку поверљиве набавке војне опреме, на усмени захтев пуковника [REDACTED] из Управе за снабдевање МО, да му доставе податке о приоритетним потребама ВСЦГ за средствима из програма предузећа "Производња Миле Драгић", ради куповине до 80.000,00 еура без претходног обавештања о том захтеву претпостављених-старешина Управе за развој ГШ ВСЦГ (Г-5) и начелника ГШ ВСЦГ, без консултовања са њима о стварним потребама војске и садржине будуће наруџбе, те без њиховог знања и одобрења, у три наврата 15, 16 и 19.08.2005. године непосредно, а не преко кабинета начелника ГШ како је био дужан, Управи за снабдевање МО доставио податке о наводним приоритетним потребама ВСЦГ у опреми и реферату за набавку појединих средстава заштитне балистичке опреме, на основу чега је МО са предузећем производња Миле Драгић 25.08.2005. године закључило уговоре бр. 1026-25-202-05 и бр. 1027-25-203-05.

Из одбране окривљеног Јовице Вучковића, коју је суд у целости прихватио као логичну, убедљиву и у складу са изведеним писменим доказима, суд је утврдио да је он у току јула месеца 2005. године одсуствовао са радног места у периоду од 18.07. до 22.07.2005. године због службеног пута у Пентагон - САД и од 25.07. до 29.07.2005. године због коришћења 5 дана годишњег одмора. Када је дошао на посао 01.08.2005. године после коришћења годишњег одмора нашао је пријаву генерала [REDACTED] да ће га он заступати на дужности начелника Управе за развој, да није било примопредаје дужности између њих, и да је окр.Вучковић из личног плана генерала [REDACTED] сазнао да се он током јула 2005. године бавио проблемом опремања јединица у КЗБ заштитном балистичком опремом а што је потврдио и генерал Живановић када је саслушаван у својству сведока. Из одбране окр.Вучковић суд је утврдио да је он уочио да је генерал [REDACTED] на основу усменог захтева из Управе за снабдевање дана 27.07.2005. године доставио акт Пов.бр. 1157-1 у којем је доставио трошкове развоја модернизације и опремања војске у периоду од 2006-2010. године и то у виду табела а оргиналне табеле су преузете из Нацрта Стратегијског прегледа

347/88

одбране. Окр. Вучковић наводи да је из разговора са пуковником [REDACTED] и потпуковником [REDACTED] закључио да су подаци из акта Пов.бр.1157-1 од 27.07.2005. године достављени у сврху свих претходних активности које су реализоване од стране Управе за развој и Савета за НВО а у вези [REDACTED] захтева да у замену за вишкове војних некретнина испоручи војну опрему коју производи, а што је потврдио и генерал [REDACTED] у свом исказу када је саслушаван као сведок и да је он ове податке доставио [REDACTED] начелнику Управе за снабдевање.

Из исказа сведока [REDACTED] се потврђује и право директне комуникације између различитих управа Генералштаба и управа Министарства одбране те да достављени подаци, а који се тичу опремања нису толико битни да би се морали доставити преко кабинета начелника ГШ, јер он податке доставља прво факсом а онда и званично актом у оба случаја директно и [REDACTED] у Управи за снабдевање и доставља податке из Стратегијског прегледа одбране иако исти није био усвојен у Скупштини Државне заједнице СЦГ. Из исказа сведок [REDACTED] суд утврђује да је он личним примером потврдио да се већ у јулу 2005. године се поступало по стратегијском прегледу одбране, иако исти није био усвојен од стране Скупштине ДЗ СЦГ да је достављањем потреба за опремањем ратне војске од 90000 људи са [REDACTED] опремом [REDACTED] потврдио да су у стратегијском прегледу одбране планиране реалне оперативне потребе војске. Окривљен [REDACTED] својој одбрани потврдио да је у реферату за набавку [REDACTED] опремом доставио исте ове потребе, па не стоји тврдња јавног тужиоца да те потребе Јовица Вучковић није смео да достави директно Управи за снабдевање него да је потребе морао слати преко кабинета начелника ГШ ВСЦГ и да је те потребе требао да верификује начелник ГШ, јер не може иста ствар бити дозвољена сведоку Драгану [REDACTED] забрањена Јовици Вучковићу, јер су приликом поступања обојица достављали потребе са функције начелника Управе за развој, користећи исти извор података- Стратегијски преглед одбране.

Из свих напред цитираних писмених доказа произилази да у иницијалном достављању потреба за [REDACTED] опремом, на основу којих је Савет министара донео све своје одлуке и на основу којих је склопљен уговор са [REDACTED] је учествовао Јовица Вучковић, јер је у то време био у службеној посети у Пентагону, а након повратка из службене посете до 01.08.2005. године био је на годишњем одмору.

Суд је прихватио одбрану Јовице Вучковића а која је потврђена неказом сведок [REDACTED] да је он 12.08.2005. године око 15:30 часова звао телефоном Јовицу Вучковића и тражио да му Вучковић достави потребе за војном опремом од предузећа Производња Миле Драгић ради склапања уговора о пословно – техничкој сарадњи у периоду од 2005-2009.

године, dakле нису тражене само потребе за 2006. годину него за петогодишњи период. Да је то тако потврдио је и сведок [REDACTED] који је навео да је 15.08.2005. године око 10:30 часова пуковник [REDACTED] издао неколико задатака међу којима је рекао да треба да се закључи уговор о пословно – техничкој сарадњи између МО и ПМД и да ће у вези са тим пристићи реферати о набавци. И том приликом [REDACTED] је рекао Вучковићу да му преноси наређења министра одбране.

Dакле суд је несумњиво утврдио да је окр. Јовица Вучковић сачинио реферате за набавку опреме и да је то чисто процедурално питање а да се ови реферати тек активирају након закључења уговора о пословно – техничкој сарадњи са производњом [REDACTED] и да је читав овај посао заснован на одлуци Савета министара ДЗ СЦГ Еп.бр.192 од 22.08.2005. године коју је потписао тадашњи председник Државне заједнице СЦГ [REDACTED] Маровић.

Суд је прихватио одбрану окр. Јовице Вучковића да су у рефератима за набавку дате појединачно за сваку врсту средстава укупне потребе за свих пет година а планске цене су изражене у динарима. У збирној табели дати су за свако појединачно средство потребе по годинама, и то у првој фази набавке од 2005-2007. године и у другој фази набавке од 2008-2009. године. Цене које се дају рефератима представљају планске цене, а урађене су на основу овереног ценовника Управе за снабдевање а стварне цене производа се утврђују приликом уговорања и њихова коначна вредност дефинише се уговором за набавку сваког конкретног средстава па не стоје тврдње јавног тужиоца да су у рефератима за набавку предимензиониране потребе ВСЦГ за војном опремом коју производи предузеће ПМД јер су приликом израде стратегијског прегледа одбране у делу који се односи на смернице и приоритете развоја, модернизације и опремања ВСЦГ у периоду од 2006-2010. године учествовали сви референти и руководиоци одсека из Трећег одељења (за развој и опремање) Управе за развој који су приликом дефинисања потреба за сваким појединачним средством НВО, радили самостално у оквиру своје тактичке надлежности при чему су консултовали и друге тактичке носиоце и оперативне саставе и јединице ВСЦГ јер је у надлежности Управе за развој комплетан план опремања опреме за војску. Да су захтеви за набавку дати реално потврдио је сведок [REDACTED] у свом исказу који је навео да су количине опреме које су наведене у табели а тичу се асортимана "Производња Миле Драгић" реалне у циљу опремања војске до 2010. године.

Нетачна је тврдња тужиоца да окривљени Вучковић није смео да доставља податке из стратегијског прегледа одбране јер исти није верификован иако овај документ није био усвојен у Скупштини ДЗ СЦГ јер је Вучковићу било познато да се по овом документу већ поступа и да је генерал

Миловановић из овог документа већ доставио податке о потребама за Драгићевом опремом.

Сведок [REDACTED] је у свом исказу навео да је 15.08.2005. године у учиноци Вучковић рекао референтима да га је звао пуковник [REDACTED] да у оквиру достављених количина треба дати податке шта је то приоритетно што треба набавити од ПМД те су референти, тактички носиоци рекли које су количине, које су приоритетно потребе у оквиру прве фазе од 2005-2007. године а друга фаза од 2008-2009. године, па суд закључује да су референти као тактички носиоци посла самостално одредили приоритете набавки а да окривљени Вучковић није утицао на њих.

У табели – прегледу приоритетних набавки достављени су потпуно нети подаци – потребе које су већ претходно дефинисале и доставиле надлежне старешине из ГШ ВСЦГ, које су верификоване од Савета за НВО на седницама које су напред цитиране и са којима је упознат генерал Паскаш.

Из исказа сведока [REDACTED] потврђена је одбране Јовице Вучковића да није имао никакав утицај на склапање уговора између Министарства одбране и предузећа производња Миле Драгић за набавку опреме од ПМД јер сведок Милован Андрић дословце наводи: "Вучковић није имао никакав утицај везано за закључивање конкретног уговора, осим што је доставио реферате прегледе, по врстама, количини и ценама, односно када је доставио приоритете набавке, након тога све прелази у надлежност Министарства одбране".

Из писмене документација која је напред цитирана суд утврђује да ниједна управа ГШ ВСЦГ није имала примедбе на планове развоја, модернизације и опремања у Стратегијском прегледу одбране, а у тим плановима су се налазиле и потребе за [REDACTED] опремом, дакле све управе ГШ ВСЦГ су оцениле да су планиране набавке у складу са опретивним потребама ВСЦГ због чега и нису имале примедбе на планове развоја модернизације и опремања у стратегијском прегледу одбране.

У целом спорном послу улога Јовице Вучковића свела се на достављање реферата за набавку, што је имало формални карактер јер се морала задовољити процедура покретања набавке, а набавка опреме од Драгића није уговорена по рефератима за набавку коју је доставио Вучковић него је уговорена на основу одлуке Савета министара Еп.бр. 192 од 22.08.2005. године у чијој изради ни на који начин није учествовао окр.Јовица Вучковић, да се по достављеним рефератима није могла уговорити набавка прецизирано је ограничењем у пропратним актима, приликом достављања реферата за набавку у којима стоји да се реферати

могу покренути (склопити уговори тек након потписивања споразума о пословно - техничкој сарадњи).

Имајући све напред наведено у виду, не стоји тврдња тужиоца да је Јовица Вучковић Милету Драгићу власнику предузећа ПМД из Зрењанина прибавио корист у виду омогућавања добијања посла снабдевања ВСЦГ најном опремом јер је посао добијен онда када се склопи уговор о томе, а окривљени Јовица Вучковић није учествовао у склапању уговора, нити је на било који начин утицао да се склопи уговор између МО и ПМД.

На основу свега напред изложеног суд налази да ниједним доказом нису доказане тврдње јавног тужиоца да су окривљени Првослав Давинић, Милун Кокановић и Јовица Вучковић извршили по једно кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а у време, на месту и начин како је то ближе наведено у изреци пресуде због чега га их је суд због недостатка доказа а сходно члану 355 тача 2 ЗКП-а ослободио од оптужбе да су извршили напред наведена кривична дела.

При томе је суд имао у виду и чињеницу да спорни уговори закључени између Министарства одбране и производње "Миле Драгић" бр. 1026-25-202-05 и 1027-25-203-05 од 25.08.2005. године нису ни реализовани, те да није нанета штета Државној заједници СЦГ, нити било каква корист производњи "Миле Драгић".

Суд је ценио и остале изведене доказе и наводе странака које није посебно образлагао, јер с обзиром на утврђено чињенично стање и изнете разлоге нашао да немају карактер одлучујућих околности за другачије пресуђење у овој кривичној правној ствари.

На основу одредбе члана 197 став 1 ЗКП-а трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава овога суда.

Са свега напред наведеног одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар
Јелена Марковић Арсић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА
ВЕРА ВУКОТИЋ

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака исте Апелационом суду у Београду а преко овог суда.